

SPOZNAJ SEBE PUTEM SNA DA SI ŽIV

Izvod iz knjige

“Esej o duhovnom sazrevanju”

Andrej Pangos andreapangos@libero.it

Prevod: Sandra Eterović

Proces individuacije Beskonačne Svesti, odvija se kroz tri stanja: java, san i duboki san. Pod Beskonačnom Svešću podrazumeva se Trojstvo: Beskonačno Znanje, Beskonačna Ljubav i Beskonačna Moć. Sva tri ova stanja: java, san i duboki san, odvijaju se u snu zvanom ljudski život, odnosno predstavljaju ono što se obično definiše kao java, jeste jedno sanjanje otvorenih očiju, ne u klasičnom smislu fantaziranja, već u smislu sanjanja da smo budni. Stanje koje se po običaju definiše kao san ili kada se kaže da čovek spava, ustvari je stanje u kojem čovek sanja da spava. Kada čovek radi ono što obično biva definisano kao sanjanje, on onda sanja da sanja. Tvrdi se da tokom faze dubokog sna, čovek ne sanja, što nije tačno. Tokom faze dubokog sna, čovek sanja, jer stanje dubokog sna, kao i stanje jave i stanje sna, jesu deo čovekovog sna da je živ, odnosno da živi. Dakle, znači da i tokom dubokog sna, čovek sanja. Sanja da je u stanju dubokog sna; sanja da ne sanja. A neki tvrde da je tokom dubokog sna, čovek u stanju Stvarnosti, ali da za to ne zna, odnosno izjavljaju da je stanje dubokog sna, stanje Stvarnosti doživljeno «nesvesno». Jasno je da je svaki čovek, u Stvar(nost)i, Stvarnost, ali je jako sputavajuće tvrditi da faza dubokog sna predstavlja stanje blisko stanju Stvarnosti. To može dati povoda mnogim fantazijama i dodatnom nerazumevanju. Pa zar nije dovoljna fantazija da se živi i nerazumevanje da sve, u Stvar(nost)i, Jeste Bog?!

Sanjanje je jedno stanje, koje neprekidno prati čoveka koji ne Raspoznaje Stvarnost (Boga) od Iluzije (Svest, vibracije, energije, materija). Čovek koji ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije, sanja da je budan, sanja da je zaspao, sanja da sanja, sanja da je u stanju dubokog sna i sanja da se budi. Čovek koji ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije, sanja da je začeo, da je rođen, da živi i da mora da umre. U stvari, sva začeca, sva rođenja, svi životi i sve smrti dešavaju se, preciznije, izgleda kao da se dešavaju, kao san «u» Onome što Svaki čovek u Stvarnosti Jeste, to jest u Bogu. Onome ko ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije, ove tvrdnje mogle bi se činiti kao fantazije, plodovi ludosti i halucinacije. Ko Raspoznaje Stvarnost od iluzije naprotiv, zna da je Univerzum fantazija i da nema veće halucinacije od verovanja da su život i svet stvarni. Onome ko ne Poznaje Sebe, ove tvrdnje mogu izgledati kao puko filozofiranje, dok su za onoga ko Sebe Poznaje, konkretna istina lično utvrđena. Važno je znati da, znati sebe, ne znači Znati Sebe.

Sanjanje života, a ne znati da je život SAN, posledica je identifikacije sa lažnim ja, odnosno sa zamišljanjem da se je telo, um, ali i sama Svest. Nepoznavanje života kao sna je posledica nepoznavanja Sebe kao Stvarnosti. Fizičko telo, um i Svest su jedan san koji se «dešava» «u» Bogu, tj. u Onome što svako u Stvarnosti Jeste. Osnovna razlika između onoga što se obično naziva biti budan i onoga što se definiše spavanje, svodi se na drugačiji način sanjanja. Kada čovek koji ne raspoznaje spava, sanja da u snu ima telo. Kada se čovek koji ne raspoznaje probudi, tj. otvori oči, počinje da sanja da ima fizičko telo. Čovek koji ne raspoznaje, definiše iluzornim (kao jedan san) telo koje je sanjao tokom sna, dok stvarnim naziva fizičko telo koje percipira kada se probudi, kada otvori oči. On u stvari sanja obadva tela, odnosno obadva tela su samo jedan san. Telo koje se obično definiše kao stvarno fizičko telo, je samo jedno telo koje se sanja, isto kao i ono telo, koje se definiše kao telo koje se sanja tokom sna. Kada onaj ko ne raspoznaje Stvarnost od iluzije tvrdi: telo koje sam sanjao da imam u snu, nije bilo stvarno, u svakom slučaju, govori istinu. Govori istinu, jer ko ne raspoznaje, sanja takođe i u javi. Dakle, ono što se po njemu odnosi na san, odnosi se i na san da je budan i na san da je spavao. Naravno, on ni ne zamišlja da kada je i budan (preciznije zamišlja da je budan), on spava. On samo sanja da je budan. Ko ne raspoznaje Stvarnost od iluzije, on samo

zamišlja da zaspi, da se budi, da ponovo zaspi, da se ponovo budi..., dok u stvari samo spava na drugačiji način. Telo koje čovek sanja tokom jave, koje zamišlja da ima u javi, jeste samo san, kao što je san i sama java.

Kako je moguće da čovek tokom faze dubokog sna, ali i generalno, uspeva da sanja da ne sanja?! Pojedinačnik je sastavni deo jednog šireg sna, sna zvanog čovečanstvo.

Čovečanstvo je san, koji sebe neprekidno sanja. San zvan čovečanstvo, jeste proces u okviru koga se odvijaju snovi zvani pojedinačni životi. Svaki individualni proces, u smislu pojedinca i pojedinačnog života, je jedno sa procesom čovečanstva, od kojeg je nerazdvojjiv. Stvar je u tome, da čovek neosvešćenog uma, zamišlja da je odvojen od ostatka procesa, odnosno da je samostalni entitet. Matrica sna zvanog čovečanstvo i sna ljudsko biće, je Svest (Beskonačna, Kolektivna i individualna, što je u stvari isto). Svest, sama po sebi san, služi kao Matrica sna koji se dešava na nivou vremena i prostora. Vibracije, kao i energija i materija, jesu rezultat procesa Svesti. Ukratko (veoma kratko), Svest je Matrica koja definiše na koji način će «vibrirati vibracije». I dalje kratko, vremensko prostorni element ljudske individualnosti, koji se sastoji od uma, od energetskih elemenata i od fizičkog tela, je jedan proces određen procesima Svesti. U odnosu na vibratorno – energetsko - fizički element čoveka koji prolazi kroz stanja jave, sna i dubokog sna, Svest je, da tako kažemo, «uvek budna». Tako Svest, na neki način, predstavlja «lepak» koji povezuje ova tri stanja i čini mogućim sanjanje, i da se nema snova. Svest je takođe i «lepak» sna zvanog čovečanstvo. Svest je (samo)svesni element ljudske individualnosti, ali je takođe i (samo)svesni element sna zvanog Kreacija. (Svest-vibracije-energije-materija).

Odlična MEDITACIJA koja može da se upotrebi je ta, da se «ide u potragu» za onim ko sanja. Upitati se u vezi sopstvenog sanjanja: Ko sanja? Ko se pita ko sanja? Zatim se ide u «unutrašnju» potragu za onim ko sanja. Ali, ne u potragu za verbalnim odgovorom na pitanja, već baš za kim sanja. Osnovno pitanje, suštinsko uputstvo: Da li zaista ima nekog ko sanja?! Da li ima nekog ko Stvarno sanja?! Ima li uopšte nekog?!

Čovek neosvešćenog uma, može da pretvori poruku o miru u poruku o ratu. Ratovi su rezultat spavanja ljudi. Ratovi su more, koje stvaraju oni, koji ne raspoznaju Stvarnost od iluzije. Taj san izbija ne samo iz ljudi koji vladaju, već i pogotovo, iz naroda kao celine. Kada onaj ko vlada nema osvešćen um, kao što to obično i biva, on je vrh ledenog brega kolektivnog sna naroda koji on predstavlja i njegove odluke, vrlo malo su samostalne. Na taj način, on postaje materijalni izvršilac manifestacije kolektivnog sna, okarakterisanog negativnim emocijama (mržnja, strahovi, prezir...), negativnim mislima, vezanošću za individualnu moć (pojedinca) i za kolektivnu moć (naroda, nacije, rase...)...

Slobodan izbor je svetinja i onaj ko upućuje molbe kao npr.: Totti, ostvari nam snove!; Plavi, ostvarite naše snove!; Tako bih voleo da realizujem moje snove!; ...normalno da će nastaviti da sanja. Svako hrani svoj san da je živ, svako utiče na karakteristike svoga sanjanja. Život bi se promenio nabolje, kada bi čovek, umesto da traži da mu se snovi ostvare, tražio da se PROBUDI, na primer sa molbom: Bože, Probudi me! (veliko P) ili još bolje molitvama, kao što su: Molim Boga da se Probudim.; Molim Boga da osvestim sopstveno sanjanje.

Dovoljan je trenutak Raspoznavanja Stvarnosti od iluzije, pa da čovek shvati da gore pomenuti argumenti o sanjanju, o budnosti, o životu kao o snu... nisu samo puko filozofiranje koje nema veze sa takozvanom svakodnevnom stvarnošću (koja je naravno jedan san, iluzija, sigurno nije Stvarnost). Biti Budni, odnosno Raspoznavati Stvarnost od iluzije, pomaže da se bolje živi. Čovekovi problemi proizlaze iz činjenice da sanja da je budan. Normalno da onaj ko je žrtva takve zablude, ima problema u životu..., problema u odnosima, problema u porodici, finansijskih problema, zdravstvenih problema... Sasvim je normalno da onaj ko je opijen procesima neosvešćenog uma, vrši neprikladne izbore zbog kojih može imati poteškoća. U stvari, veličina

problema je određena time koliko taj isti problem sprečava individuaciju Svesti. Odličan način da se započnu procesi rešavanja problema i da se istovremeno stimuliše i proces individuacije (sopstvene) Svesti, je moliti se Bogu, na primer molitvama kao što su: Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke porodičnih problema; Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke problema na poslu; Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke zdravstvenih problema; Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke finansijskih problema; Molim Boga da mi reprogramira finansijsku karmu; Molim Boga da reprogramira karmičke procese mog odnosa sa...; Molim Boga da reprogramira karmičke uzroke školskih problema mog sina...

Ako čovek nema zdravstvenih, finansijskih ili drugih problema, to ne podrazumeva da je on Budan ili da Raspoznaje Stvarnost od Iluzije. On samo sanja jedan «bolji san», ima bolji individualni software, koji je razvio takođe i svojim mislima i svojim ponašanjem... Ali, osnovni problem ostaje, a taj je, da sanja, da kada otvori oči nije Budan.

Vožnja hiljadu kilometara u pijanom stanju, a bez da se sleti s puta, smatrala bi se čudom. S obzirom na kolektivnu opijenost kojoj je stalno podvrgnuto čovečanstvo, pravo je čudo da čovek uopšte i živi tako dugo.

Za onoga ko Raspoznaje Stvarnost od Iluzije, život nema isti značaj kao za čoveka koji ne Raspoznaje. Ko veruje ili je ubeđen da je život stvaran, taj se vezuje za život, tačnije napisano, vezuje se za ono što on zamišlja da život jeste, a sve to prouzrokuje stres, strahove, nesigurnosti, potrebu za planiranjem, traženje sigurnosti i garancije, stvaranje dugoročnih planova... Onaj ko Raspoznaje, nije vezan za život. Tako se on, kao vibratorni, energetski i materijalni proces, «kreće slobodno» u vremenu i prostoru; tako on može da Zna da je (njegova) individualna Svest Jedno sa Beskonačnom Svešću; tako On Zna Sebe kao Nepromenljivi Izvor Svesti, vremena i prostora; tako On Zna Sebe kao BOGA.

Ponašanje onoga ko je ubeđen da je život Stvaran, slično je ponašanju jednog plivača koji pre skoka u vodu vezuje sebi oko struka blok cementa. Teško da će moći da ostane na površini, a u slučaju da voda nije duboka, uspeće da drži glavu iznad površine vode i da diše, ali sigurno neće imati mnogo slobode u kretanju. Kao što vezanost za Ljubav ubija Voljenje, tako vezanost za život ubija život i čini mrtvim živog čoveka. Vezanost za život, potpiruje strah od smrti. Strah od smrti pojačava Iluziju da je smrt Stvarna. Strah od smrti, manifestuje se kao bojaznost da se život živi punim plućima. Kada pojedinac koristi svoj život kao instrument za Spoznaju Sebe, tada je život njegovo najveće blago.

Raspoznati Stvarnost od iluzije, ne znači razlikovati istinito od lažnog. I lažno i istinito su koncepti ograničeni «prostorom uma», dok je Raspoznavanje «iznad» uma. Ko Raspoznaje, zna da je UM iluzija, ali zna da je takođe iluzija i Beskonačna Svest, koja je, kao što je već napisano, pored ostalog i matrica Univerzuma, a time i svake ljudske forme i svakog ljudskog uma. Beskonačna Svest je matrica i same sebe. Raspoznavanje Stvarnosti od iluzije, vrlo je praktično i za takozvani svakidašnji život. Onaj ko Raspoznaje može istinski da pomogne nekome, dok je domet pomoći čoveka koji ne Raspoznaje, veoma relativan i ograničen. Na svaki način, za čoveka koji ne Raspoznaje, ali i za čoveka koji Raspoznaje, je molitveno obraćanje Bogu, sigurno najefikasniji oblik pomoći. Naravno da je onda često potrebno da molitvi sledi i delovanje čoveka na nivou vremena i prostora, da bi se zaokružilo rešavanja problema, započeto molitvom Bogu. Ali, bilo bi pogrešno definisati molitvu kao apstraktni vid pomoći, a fizičku akciju kao konkretni vid pomoći. Nema konkretnijeg delovanja od molitve Bogu, jer molitvenim obraćanjem Bogu, pokreću se procesi na nivou Beskonačne Svesti, gde se uzroci problema i «nalaze», a posledica toga je razrešavanje problema na nivou svakodnevnog života. Raspoznavanje Stvarnosti od iluzije već je samo po sebi samodelatna molitva. I samo Postojanje osobe čija je Svest Sazrela, Jeste Beskonačna Božija Milost.

Muž i žena blaženo spavaju u njihovoj spavaćoj sobi, ili još preciznije, sanjaju da spavaju. Ona

sanja, «u klasičnom smislu reči», da pliva u bistrom moru koje okružuje jedno grčko ostrvo. Muž sanja, «u klasičnom smislu reči», da pliva u karibskom moru. Multi-bioskopsko sanjanje jednog jedinog bioskopa: sanjajući da žive, sanjaju da sanjaju u okviru sna zvanog život, sanjaju da sanjaju da plivaju u okviru sna (u uobičajenom smislu te reči). Ironija sudbine: pored toga što ne znaju da sanjaju da su živi, jer ne žive Lucidno, tj. ne Raspoznaju, oni ne znaju niti da sanjaju da plivaju jer njihov san da plivaju nije jedan lucidan san. Kuća u kojoj se nalazi soba i gde na krevetu leže ova dva tela, počinje da gori. Požar se širi i stiže do sobe u kojoj se nalaze tela dva sanjača. Soba počinje da gori. Činjenica da njih dvoje sanjaju (u klasičnom smislu te reči) da opušteni plutaju po vodi, neće ih sigurno spasiti od vatre. Da je makar jedan od njih budan, mogao bi da probudi onog drugog – drugu i na taj način bi mogli možda čak i da se spasu. Ali pošto sanjaju, oni će izgoreti, iako sanjaju da plivaju u vodi. Takođe ih neće spasiti činjenica, da je i sama vatra, san. San koji sagoreva san, kao što to uvek i biva. Naravno, goreći, oni će da «umru», što znači da će prestati da sanjaju da su živi. A to sigurno i nije neka drama.

Kada čovek umre, on jednostavno prestane da sanja da je neko i da je nešto i Seti se da je BOG. Veće probleme imaće neki rođaci i poznanici, vezani iz raznoraznih razloga za dvoje delimično pretvorenih u dim, jer će početi da sanjaju da su njih dvoje umrli. Beskonačno Blaženstvo je prag koji treba prevazići da bi se Spoznao Bog. Bog nije u Raju. Raj, kao Trojstvo: Beskonačno Znanje, Beskonačna Ljubav (Beskonačno Blaženstvo), Beskonačna Moć (Sveti Duh), je taj koji Postoji «u» Bogu.

Um, kao zbir vibracija, odnosno emocija i misli, jednostavno je zbir vibracija, jedan vibracioni proces. Um, sam po «sebi», nije snažan. Um ne misli. Misli su, zajedno sa emocijama, sastavni element uma. Um je rezultat razmišljanja i doživljavanja (osećanja). Um ne percipira, već je rezultat percepcije. Dakle, um ne može niti da laže, niti da bude lukav, niti da pati. Pošto je um skup vibracija, tvrditi da um misli, slično je tvrđenju da zvuk (vibracije), nastao kao rezultat vibriranja membrane zvučnika, može da misli ili da je neko (samo)svesno biće. Um nije svestan, ali može da se osvesti. Osvestiti um, ne znači učiniti ga svesnim, što je nemoguće, već znači uskladiti misli i emocije sa Svešću.

Ukratko, patnja je i posledica neosvešćenih procesa uma, odnosno, vibracija (osećanja i misli) neusklađenih sa Svešću. Za «eliminisanje» patnje, veoma dobro dođu molitve kao što su: Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke patnje; Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke osećaja krivice i grešnosti; Molim Boga da mi reprogramira karmičke uzroke verovanja da je patnja neophodni deo života.

Pravi pakao jeste život onog čoveka koji ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije. Pravi đavo je neosvešćena individualnost. Pravo zlo, je neosvešćen um.

Život onog čoveka čija je Svest Sazrela, to je Rajski život. Kao što je već napisano, dok je fizički živ, čovek čija je Svest Sazrela, ima istovremeno iskustvo i Boga i čoveka. Kada Zrela Svest «napusti» fizičko telo, Ona Večno Postoji kao individualizovano Beskonačno Znanje – individualizovana Beskonačna Ljubav – individualizovana Beskonačna Moć. Pa i nije baš tako loša, ovakva «Sudbina» (iznad svake sudbine)! Ko Sebe Poznaje, taj je prevazišao iluziju života, odnosno, iskoristio je život kao instrument za Spoznaju Sebe. Čovek koji je Sebe Spoznao, iskoristio je svoju individualnost (iluzija) i svoj život (iluzija) za Spoznaju Boga (Stvarnost) i za Spoznaju Sebe kao Stvarnosti. Čovek čija je Svest Sazrela, poznaje svoju individualnost, preciznije, (svoju) Svest, kao Večnu i Beskonačnu iluziju; kao proces putem kojeg je postigao da Raspoznaje Stvarnost od iluzije i da Spozna Sebe kao Ono što u Stvarnosti Jeste, to jest Bog.

Čoveku neosvešćenog uma, može se činiti da se Zrele Svesti (Buda, Hrist, Lao Ce, Šankara, Jogananda, Nikola Tesla...), nalaze tamo negde gore ili barem «izvan» čoveka. Osvešćivanjem uma, čovek osvešćuje da je individualna Svest svakog čoveka, Jedno (i isto) sa Zrelim Svestima. A to i zbog toga, što je individualna Svest svakog čoveka, Jedno (i isto) sa Beskonačnom Svešću, a takođe je i svaka Zrela Svest, Jedno (i isto) sa Beskonačnom Svešću. Svaka Zrela Svest je praktično Beskonačna Svest, savršeno individualizovana. U takvom stanju spoznaje, čovek Zna sve Zrele Svesti kao svoju Braću. Sazrevanjem (sopstvene) Svesti, čovek Spoznaje Sebe kao Oca svih Zrelih

Svesti, Spoznaje Zrele Svesti kao svoje manifestacije. Ovo takođe znači, da se nije sasvim spoznala potpuna iluzornost Kreacije. U tom spoznajnom stanju, Zrele Svesti predstavljaju, praktično poslednji bedem privida, da je Kreacija Stvarna. Kada čovek Zna Sebe kao Ono što On Jeste, Zna da, u Stvar(nost)i, nema nikakve Kreacije i da, u Stvar(nost)i, nema nikakve Zrele Svesti. "Komuniciranje" sa Zrelim Svestima, stimuliše individuaciju (sopstvene) Svesti.

Svaki čovek neprekidno komunicira sa svim Zrelim Svestima, a sledeće molitve optimalizuju komunikaciju sa Zrelim Svestima, što pozitivno utiče na sazrevanje (individualne) Svesti: Molim Boga da reprogramira karmičke procese na relaciji moja individualnost – Zrela Svest... (imenovati Zrelu Svest); Molim Boga da reprogramira karmičke procese na relaciji moja individualnost – Zrele Svesti Mesta Moći... (imenovati jedno ili više Mesta Moći) i Molim Boga da reprogramira karmičke procese na relaciji moja individualnost – sve Zrele Svesti čovečanstva. Da bi čovek Znao Hrista, mora Sebe Znati kao Boga i Znati Zrelu Svest Hrista, kao Sopstvenu Manifestaciju. Hristovo pravo telo je Kreacija. Kao i svaki čovek, U Stvar(nost)i, i Hrist Jeste Bog, a Kreacija je Njegovo telo.

Isus je rekao: « Onaj ko je upoznao svet, našao je (samo) leš; i onaj ko je našao leš, uzvišeniji je od sveta.» Jevandjelje po Tomi (56), I Vangeli gnostici, Adelphi Edizioni Milano, 1984.

Onaj ko sanja da je živ, znači onaj koji ne poznaje život kao san, već je sam po sebi mrtav. On je jedan živući mrtvac, odnosno jedan ŽIVI MRTVAC. Samo onaj ko poznaje život kao SAN, može sebe smatrati «zaista» živim.

Buđenje živućih mrtvaca, sasvim je druga stvar od vaskrsnuća tela mrtvih mrtvaca. Verovati u vaskrsnuće tela, pojačava poistovećivanje sa fizičkim telom, odnosno zamišljanje da se je telo, što sprečava duhovno sazrevanje.

Umesto da se ProBude (da budu profesionalni tragaoci Boga), mnogi proučavaju kako da Realizuju svoje snove. Čitaju knjige o tome kako se realizuju snovi, idu na kurseve za realizaciju snova...!

Troše pare za sanjanje! Troše na kupovini onoga što već imaju!

Ulaganje ličnih sredstava u Buđenje, to je Prava Investicija! Život nije «stvoren» za realizaciju snova. San koji hoće da realizuje san! Kakav san! Kakva halucinacija! Život je «stvoren» za prevazilaženje sna zvanog život i za Spoznaju Stvarnosti.

Život je film? Ma naravno da je film! I sam Univerzum je film! Ići u bioskop, znajući dobro da se je u bioskopu, čini da se film percipira kao film. Posmatrati filmske slike koje protiču na platnu, zamišljajući da su one stvarne, odnosno Stvarne, znači ne raspoznavati, odnosno ne Raspoznavati. Život je film i svako je režiser svog života.

Onaj ko pravi film u kojem se događa ono što je potrebno za njegovo Buđenje, taj je inteligentan.

Mora da postoji neko objašnjenje za ovo što mi se događa, NIŠTA NIJE SLUČAJNO - ne retko se čuje ovakva izjava. Jasno da postoji određeni razlog i da se nije slučajno dogodilo. A nekima je baš ovaj koncept: Ništa nije slučajno, mora da postoji neki razlog!, životna filozofija.

Izjave poput: Mora da postoji neki razlog zbog kojeg mi se to dogodilo!, pokazuju da je um osobe koja koristi takve rečenice, neosvešćen.

Što se tiče metoda analiziranja snova, ono može da bude korisno. Da bi se zaista poznalo značenje snova, potrebno ih je osvestiti, usklađivanjem vibracija uma sa Svešču. Znanjem da je život san, postoje mnogo veće mogućnosti da se shvati značenje snova. Analizirati snove, a bez osveščivanja uma, je kao pažljivo proučavanje ćelije u kojoj smo zatvoreni. Cilj bi trebalo da bude izlazak iz zatvora, a ne detaljno poznavanje zatvora.

Spoznati Stvarnost, znači i Znati da samo Stvarnost Jeste. Spoznati Stvarnost, znači i Znati da nema nikog ko može Nju da Spozna. Ko Poznaje Stvarnost, zna da se Stvarnost može samo Biti i da se ne može Biti ništa drugo, osim Stvarnosti. Ko tvrdi, da se Bog (Stvarnost) ne može (s)poznati, sasvim

je u pravu: Bog se može samo Biti i ne može se Biti ništa drugo, nego Bog. Ovo ne znači da telo, um i Svest, jesu Bog. Telo, um i Svest su manifestacije Boga (Stvarnosti). Svaka manifestacija, samo je puka iluzija. Tvrditi da se Jeste Bog, a identifikovati se sa telom, sa umom i sa Svešću, odnosno, misliti da se jeste telo, um i Svest, je jedan poseban oblik pseudo duhovnog ludila.

Kada neki čovek «umre», desi se da je on prestao da sanja da je živ, dok drugi započinju da sanjaju da je umro.

Kao što je gore navedeno, ko sanja da je živ, ko ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije ili barem, ne radi na konkretan način na tome da se Probudi, već je sam po sebi mrtav čovek, jer ne koristi život kao ono što život u suštini i jeste: instrument za Buđenje. Čovek koji ne osvešćuje svoju individualnost, je kao neka vrsta super tehnološke fabrike, koja je bez konkurencije na tržištu i koja je neprekidno u štrajku. Živuci mrtvaci veruju da mogu da umru dva puta. Kakva uobraženost! Već umreti samo jednom je nemoguće, obzirom da se, u Stvar(nost)i, čovek nikada nije ni rodio. Umreti dva puta, bez da se je ikada rodilo, ali i bez da je bio ikada začet?! Ludilo ili višesutruka uobraženost?!

U oba slučaja, nema nikakvih problema. Smeštanje u ludnicu nije potrebno, obzirom da je onaj ko ne Raspoznaje Stvarnost od iluzije, već sastavni element ludnice zvane zemaljska kugla. Višestruka uobraženost?! Ne biva ni primećena u svetu prepunog uobraženih, koji koriste slobodan izbor za zamišljanje najveće uobrazilje, ekstremne gordosti: ideju da su neko i nešto i da ima nečeg, osim Boga. Uobraženost, gordost i još dodatno, šizofrenija. Za onoga ko zamišlja da je neko i nešto, svet je savršeni zatvor, jer uopšte ne biva primećen kao zatvor. Zemaljska kugla je idealno mesto za sanjanje da se živi, bez da se zna da se u stvari samo sanja (sopstveni) život. Ko Raspoznaje Stvarnost od iluzije, Zna da On nije na zemlji, već da su zemlja, univerzum ali i sama Beskonačna Svest u Njemu, kao Stvarnost. Onaj ko Raspoznaje, Zna da je zemlja samo jedno mesto, gde se odvija Njegova individuacija. Individuacija Njega kao Boga.

«Oni što nasleđuju od mrtvih i oni sami su mrtvi i nasleđuju ono što je mrtvo. Oni što nasleđuju od onoga ko je živ i sami su živi i naslednici su onoga što je živo i onoga što je mrtvo. Oni koji su mrtvi, ništa ne nasleđuju: kako bi mrtav mogao nešto da nasledi? Ako onaj ko je mrtav, nasledi ono što je živo, neće umreti; onaj ko je mrtav, živeće još duže.»

Jevandelje po Filipu (10),

Onoga ko zamišlja da je na svetu, često iskušavaju pitanja, kao što su: Šta ja radim na ovome svetu? Odakle dolazim, gde treba da idem? Koja je svrha mog života? Takva pitanja su veoma opasna, pogotovo za psihičko zdravlje, jer se zasnivaju na lažnoj pretpostavci. Odnosno, zasnivaju se na zamišljanju da je na (u) svetu, kada u stvari, svet postoji (kao iluzija) u Tebi (Bogu – Stvarnosti). Pošto se zasnivaju na lažnoj pretpostavci, na takva pitanja nemoguće je dati istinit odgovor. Zbog toga, gore navedena pitanja, mogu dovesti do dubokih egzistencijalnih kriza. Da bi izašao iz takvih kriza, čovek izmišlja bezbroj svrha i ciljeva života: svrha života je... u životu je potrebno da..., ima zadatak da...

Tako nastaju religije, sekte, institucije... Na ovaj način se stvaraju uslovi za individualnu MANIPULACIJU kao i za manipulaciju masa. Tako se neki sami izaberu, ili bivaju izabrani za predstavnike Boga na zemlji. Tako neki narodi, preciznije napisano, određeni pripadnici nekog naroda, još preciznije napisano, određene individue koje zamišljaju da pripadaju nekom narodu, zamišljaju da su Božji narod i da imaju poseban zadatak. Ovo vodi vezivanju za koncept, da jesu posebni, i potpaljuje zabludu podeljenosti između naroda. Zabluda podeljenosti naroda, je jedno posledično dejstvo zablude pojedinca da postoji kao entitet, odvojen od «ostatka» Kreacije.

Veoma je teško dobiti korisne odgovore ako se postavljaju beskorisna pitanja, odnosno štetna. Da bi se imali prikladni odgovori, potrebno je postaviti prikladna pitanja, a ne pitanja koja su plod opijenosti, kao što su: Šta ja radim na ovome svetu? Odakle dolazim, gde treba da idem? Koja je svrha mog života? Pravo pitanje je: Šta rade svet, univerzum i Beskonačna Svest u Meni?

Ovo pitanje može dovesti do Spoznaje Sebe, dok ona pređašnja, uvećavaju neznanje o sebi i o Sebi.

Tražiti da se realizuju snovi, vrlo je opasno, jer produbljuje sanjanje, a to sprečava individuaciju Svesti. Naravno, to ne važi ako se putem molitve Bogu, traži realizacija sna, zvanog individuacija Svesti. Tri veoma korisne molitve za stimulisanje individuacije (sopstvene) Svesti, su: Molim Boga da mi se Svest individualizuje; i još bolje, Molim Boga da mi reprogramira karmu; i Molim Boga da mi Sazri Sahađa Samadhi. Pretpostavljajući da ljudski život ima neki cilj i da ima nekog, ko bi mogao imati neki cilj, onda je cilj svakog čoveka da se Probudi, a sigurno ne da zapadne u sve dublji san. Onaj ko sanja, rob je sudbine i smenjivanja prijatnog sna i more. Čak i najprijatniji san, pa i najlagodniji i najudobniji život, nisu ništa, u odnosu na Spoznaju Sebe kao Stvarnost.

Kolektivno Buđenje učiniće da se prevaziđe privid zvani političari i politika.

Što se tiče takozvanog Kolektivnog Buđenja ili Planetarnog Buđenja, biće potrebno još mnogo prolaznog vremena, mnogo iluzornog vremena, da bi se Buđenje moglo smatrati kolektivnim. Samo onda, kada će većina ili barem veći deo čovečanstava, Raspoznavati Stvarnost od iluzije, moći će se govoriti o Kolektivnoj Javi. Danas se čovečanstvo nalazi u kamenom dobu duhovnog sazrevanja. Sazrevanje se može danas, nazvati kolektivnim, samo u smislu toga da je svaki korak, svakog čoveka ka Bogu, jedan korak čovečanstva ka Bogu. Stvar je u tome da, da bi se «Stiglo» do Boga, tj. do Sebe, treba prestati da se korača ka Bogu. Neophodno je Znati, da ideja da smo odvojeni od Boga, jeste jedan privid, koji je posledica neosvešćene individualnosti. Svaki masovni fenomen je prepreka za individuaciju Svesti. Masa podrazumeva poistovećivanje, a poistovećivati se znači abortirati život kao instrument za samospoznaju.

Soptveno Raspoznavanje Stvarnosti od iluzije, može se podsticati i sa molitvama, kao što su: Molim Boga da Raspoznam Stvarnost od iluzije; Molim Boga da osvestim iluziju; Molim Boga da Budem «potpuno» Bog «u» Bogu.

Duhovni san, tj. san koji proizlazi iz bavljenja duhovnošću, je jedan od opasnijih snova koji mogu da se sanjaju, a možda i najopasniji. Ovaj san je toliko opasan, jer u odnosu na tzv. svakidašnji život, nema parametara koji funkcionišu kao «budilnik». U snu zvanom svakidašnjica, ako se ne plati telefonski račun, isključuju telefon, ako se ne otplaćuju dugovi... U duhovnom snu, nema takvih konkretnih «budilnika», barem ne za čoveka neosvešćenog uma.

Retki su oni hrabri koji se upuštaju u traganje za Istinom, još ređi su oni neustrašivi, koji su spremni da Spoznaju Stvarnost i da tako rasprše san, da su stvarni kao ljudi i da su živi.

U kontekstu duhovnog sanjanja, SAN o Kolektivnom ili Planetarnom Buđenju je jedan od najopasnijih snova. Opasnost tog sna, u smislu da može da spreči Buđenje, proističe iz toga da takvo sanjanje izgleda vrlo dobroćudno i toliko je očaravajuće, da postaje vrlo omamljujuće i uspavljujuće.

Baviti se Planetarnim Buđenjem, znači sanjati na vrlo fini način, sanjanje koje može da se pretvori u duhovnjačku ekskluzivnost, odnosno duhovnjački elitizam. Da bi se moglo nekog Probuditi, mora se i sam biti Budni. Budan čovek Budi čovečanstvo samim svojim postojanjem. Kada je čovek zaista Budan, jednostavno Postoji, Bivajući više nego Svestan da Jeste Ali pažnja, Biti Budan, znači da se prestalo zavaravati sebe, da ima nekog ko spava, jer, u Stvar(nost)i, nema nikog i ničeg. Samo Stvarnost Jeste. Biti Budan, znači Znati da su čovek, čovečanstvo, svet, univerzum ali i Beskonačno Znanje, Beskonačna Ljubav i Beskonačna Moć.

Sveprisutna Božanska Ljubav, manifestuje se i kao poštovanje slobodnog izbora. Sveprožimajuće «Božansko pravilo»: svakome daje onaj san koji želi, neprekidno nudi priliku za traćarenje slobodnog izbora u sanjanju sna, koji «udaljava» od Sebe ili pak, nudi priliku iskorišćavanja slobode izbora, ma koliko ona bila ograničena u početku Traganja, za sanjanje sna, koji vodi prevazilaženju istog tog sna i ka Spoznaji Sebe. Pojedinaac je taj koji bira, koji će san da sanja, čovek je taj koji odlučuje, da li će zaista da sazreva i da li da Spozna Boga - Sebe ili ne.

Bog je savršeni i verni saveznik onoga ko čvrsto odluči da Spozna Sebe. Odlučiti čvrsto da se Spozna Sebe, znači započeti stvaranje uslova za postignuće takvog (ne)Rezultata. Svaka ljudska odluka, je «odluka» Boga u «ljudskom obliku». Kada čovek čvrsto i bez postavljanja ikakvih uslova, odluči da Spozna Sebe, Kreacija može samo potpuno da ga podrži u toj svojoj nameri. «Cilj» života svakog ljudskog bića, jeste da «u potpunosti» Spozna Sebe, to jest da mu Svest Sazri. Čitav Univerzum je u funkciji individuacije Boga putem ljudske forme. Iskrena odluka da se Spozna Bog, je lozinka koja otvara sef Kreacije u kojem postoji sve ono što je neophodno za Sazrevanje svakog čoveka.

U snu zvanom Put ka Sebi, suštinski je važno biti duboko iskren u Nameri, važno je da Odluka bude nepokolebljiva i da se ne postavlja nikakav uslov za sazrevanje. Spoznaja Boga ne ostavlja prostora ni za beskrajno najmanji kompromis. Onaj Tragalac koji je iskren, odlučan i koji ne postavlja uslove, sigurno će Dostići do Cilja.

Onaj koji neodlučno i neiskreno traga, neće moći da stigne do Cilja, sve dok njegovo Traganje ne postane iskreno, odlučno i bezuslovno. Za iskrenog i odlučnog Tragaoca, prepreke na njegovom «putu», postaju prilike za sazrevanje, dok tragalac koji se koleba i koji postavlja uslove, sam sebi stvara prepreke, koje mu izgledaju nepremostive.

Odluka čoveka je suštinski bitna. Na osnovu onoga što je odlučio, ostvariće se onakva ili ovakva budućnost. Važno je upitati se i odlučiti se: Želim li da se bavim duhovnošću i da budem duhovni turista ili hoću zaista da Sazrim? Želim li da Spoznam Sebe ili želim samo da sanjam san duhovnog sadržaja? Bog neprestano «vidi» i «čuje» sve i svaka čovekova odluka je za Boga svetinja. Čovek može lagati sebe, ali ne može lagati Sebe-Boga. Bilo koju stvar čovek odluči ili uradi, Bog će to «ispoštovati». Bog ne kažnjava i ne sudi, uvek je čovek taj, koji sebe kažnjava i koji sebe sputava: nema veće kazne, koju uvek samo čovek sam sebi dodeljuje, od one da Ne Traži i da Ne Nađe Sebe.

Andrej Pangos

Energetski Vitez

Sam si sebi najveća zagonetka,

Princip svih rešenja.

Treće izmenjeno i dopunjeno izdanje

Rim 2004

1.

Iskonska Tajna

I Bog stvori Nebo i Zemlju.

Jednom. Odjednom. Sada. Nikad.

Iz semena budućeg sveta krenuše Vibracije stvaranja. Igra čestica rasutih u beskraj oblikovala je Univerzum, nesamerljivu pozornicu u kojoj je svoje mesto našla i planeta Zemlja.

Završivši stvaranje sveta, tri ovaploćena Božanska Principa kao tri Mudraca pojavili se na najvišim vrhovima Zemlje kako bi se ljudskim okom divili svemu stvorenom.

Iz devičanski belog snega izvirale su kristalno čiste vode i krčile svoj put ka zelenim dolinama kako bi se posle spojile sa talasanjem mora. Pozlaćeni i jarki sunčevi zraci obasjavali su zelena prostranstva i ulivali snagu bilju ispunjavajući ga titrajima života. Izgledalo je da ono pulsira čistom energijom. Ogromni zeleni listovi visokog drveća činili su da šuma izgleda moćno. Utisak šarolikosti ovog jedinstvenog prizora pojačavali su zraci Sunca koji su se prelamali u šumskoj šikari dobijajući tako čitav spektar zelenih preliva.

Materijalizovala se vizija sklada, sastavljenog od života koji se osim u obrascima nije ponavljao. Svet je blistao u svom jedinstvenom izdanju. Elementi, zauzevši svoja mesta,

ukrštajući se i preplićući, behu nežno zapevali svako svoju partituru u muzici sfera, tvoreći simfoniju toliko složenu da je niko nikada neće moći opisati.

"Briljantno. Jako sam zadovoljan. Ali pre nego što se vratite u svoja prvobitna stanja, moramo uraditi još nešto. Ostalo nam je još samo da Iskonsku Tajnu stavimo na neko bezbedno mesto. Budući stanovnik planete, kruna stvaranja, čovek, ne sme nipošto doći do Tajne pre nego što za nju bude spreman. Tek kad stasa za Istinu, moći će da je spozna." - ogласi se Bog.

Prostorom gotovo trenutno odjeknuše reči prvog Mudraca:

"Znam šta ćemo! Hajde da iskopamo jamu ovde, na najvišim vrhovima Zemlje, i tu je zatrpamo. Večni led hladnih predela čuvaće je od svih onih koji nemaju hrabrosti da stupe na ovo tlo."

Bog strpljivo sasluša predlog pa reče:

"Čovek će lako otkriti kako da kopa i najdublje jame, da se sačuva i najgore zime; uspinjaće se on i na najviše vrhove. Šta ako otkrije Tajnu pre nego što postane zreo za nju?"

Sada muk Boga ispuni prostor apsolutnom tišinom. Tri Mudra Bića se za trenutak obeshrabriše.

"Sakrijmo Tajnu na dno najdubljeg mora." Reči drugog Mudraca su prekinule nedoumicu i vratile nadu svoj trojici.

Ali Bog opet reče:

"Zar tako ne učinismo već jednom na drugoj planeti kad je izabrana vrsta, očima koje ne behu dovoljno zrele, upropastila stvar? Sećate se, stanovnici prelepe planete su delić Tajne koji su spoznali počeli da koriste za sebične ciljeve, ne za davanje."

Mudraci pomisliše kako je rešenje problema nedostižno. Njihova nada zapade za horizont.

Posle nekog vremena jedan od njih ipak reče:

"Postoji mesto gde će čovek teško dopreti do Tajne. Zašto je ne bismo sakrili na Mesec?" Novi predlog ozari sva tri Sveta lica.

Ali, samo za trenutak:

"Neće proći mnogo vremena i Mesec će upoznati čovekov korak. Naš ključ ne sme biti određen nekom hronološkom tačkom u vremenu. Biće zrelih Duša, spremnih za Tajnu, i pre nego što počne pisana istorija. Mnogi, međutim, neće biti spremni ni pošto čovečanstvo krene u istraživanje Svemira. Tajnu moramo sakriti tako da je svako, deo po deo, može spoznavati u za njega presudnom momentu. Zaključajmo je ključem sazrevanja bića. Tajna će biti nagrada za spoznaju Istine koju će ljudsko biće u svojoj usnulosti skrivati od samoga sebe.

Strah, taj osećaj tako svojstven ljudskoj rasi, strah pred nepoznatim, pred veličanstvenim, preplavio je Tri Mudraca. Oni pomisliše da neće moći na dostojanstven način završiti misiju koja im je poverena.

*

Sunčeva svetlost probudila je Andreja, mladića kome je traganje za odgovorima, dalekim od svakodnevnih misli što se vrte u krug, darivalo malopredašnju, sasvim neočekivanu viziju.

Kao da ne želi da se vrati u svet koji ga okružuje, dugo je žmirkao, navikavajući se na jaku svetlost u kojoj je s mukom nazirao stvari. Činilo mu se kao da se nalazi na mestu koje mu je bilo poznato i u isto vreme potpuno strano.

Spavao je možda sat vremena, ali kao da je san trajao jedan trenutak, bezvremen, izvađen iz Večnosti.

Svet oko njega poprimio je neki novi kvalitet. Andrej je tražio da vidi ono za šta je pre bio slep jer nije ni znao da To postoji. Kao da traga za Tajnom u moćnim stablima drveća u parku i u prozirnim kapima vode, zaostalim na zelenom lišću posle kiše, gledao je on na drugačiji način da bi mogao videti ono drugo, pritajeno.

U istom svetu smešio se lik novog.

"Hm...", razmišljao je Andrej, šetajući pustim ulicama svog malog grada. On šapnu za sebe: "Gde li su Mudraci sakrili Tajnu?"

"Sanjaš, mladiću. Nigde je nisu sakrili."

Andrej se osvrnu oko sebe i ugleda dugokosog, sedog starca kako veoma vitalno zamiče iza ugla.

2.

Tačka Beskonačnosti

Zrelost Svesti određuje percepciju Istine.

U stvari, Andrej je tog jutra bio krenuo ka mestu gde je dan ranije doživeo viziju stvaranja sveta, kada su u sam osvit života Tri Bića pokušavala da sakriju Svetu Tajnu. Stigavši na mali trg, izdvojen od centra grada i užurbanih prilika opijenih kolotečinom, seo je i pogledao oko sebe. Nigde nikog. Baš kao ni juče. Seo je na klupu, udahnuo duboko, opustio se.

Iščekivao je nastavak priče.

Što se, međutim, nije desilo.

Vreme je prolazilo i prolazilo. Sunce je kratilo senke drveća u okolini, ali od vizije ništa. Samo su nepovezane misli u njegovoj glavi lutale sa jedne teme na drugu.

Ustao je i krenuo neraspoložen. Naravno, mislio je da je zauvek izgubio mogućnost velikog otkrovenja.

Baš tada je ugledao onog dugokosog starca.

"Tražiš li Tajnu?" - njegov šapat dopro je iz sporedne uličice kojom Andrej godinama nije prolazio.

Sedobradi je već bio odmakao. Plovio je niz kaldrmu kao da jedri.

"Ah, tu si!" - povika Andrej jurnući za njim kao da je stići ga bilo pitanje života i smrti. Ali, avaj! Što je Andrej više ubrzavao hod, starčeva pojava bila je sve dalja. Svakim dodatnim naporom, svakim novim atomom odlučnosti više, cilj je bivao sve udaljeniji. Andreju je srce lupalo u grudima. Ojađen, stao je da se odmori.

Starčeva kosa je odjednom zasvetlucala na dohvatu Andrejeve ruke:

"Zašto toliko jurcaš? Život je tu, svi su odgovori već u tebi."

"Ali, događaju mi se čudne stvari. Danas vidim..."

"Znam..." - starčeva je reč težinom izgovaranog i spokojnim tonom prevagnula nad zbunjenim i usplahirenim mladićevim upadicama - "Danas vidiš onako kako nisi video juče. Sutra nećeš gledati onako kako gledaš danas. Menjaš se stalno i menja se prizma tvog pogleda. Ali, upamti jedno, dragi moj dečko, subjektivno gledanje sprečava objektivno viđenje."

Mudrac zastade, pronicljivo merkajući sagovornika. "Život je mnogo više od onoga što su te u školama učili. Ali, vreme je sazrelo i eto tebe tu."

"A Tajna? Gde je skrivena Tajna?"

Pogledavši u nešto neodređeno gore u daljini, u nešto što običan svet nije mogao videti, niti je to hteo, uostalom, starac ozbiljno odgovori:

"Sam si sebi najveća zagonetka, Princip svih rešenja.."

On pročeprka po mokrom tlu i u kamenčićima pronade komad krede. Mekim, mačjim pokretima priđe zidu i upiše običnu tačku.

"I? Šta vidiš, Andrej?", zapita on s poluosmehom u kutu usana.

"Tačku, normalno."

"To je uslovljen refleks. Ono čemu su te naučili. Stvari koje si prihvatio iskrivljuju razumevanje o Stvarnosti, one te udaljavaju od Istine u tebi samome. Deca koja uče gotove činjenice zaboravljaju Istinu koju intuitivno već žive."

Andrej shvati da stoji pred oličenjem Mudrosti. Bilo je dovoljno da čuje nekoliko mudroslovlja pa da se njegov svet zaljulja iz osnova, nekoliko minuta prisustva ovog božjaka pa da započne rušenje osnovnih konstrukcija na kojima je počivao njegov svet.

"Ali, ko je ovaj čovek? Otkud on tako nenajavljen dolazi i useljava se u moj život? I gde je bio dosad?" Buđenje je pravilo lom u Andrejevom biću. Oluje su u njemu besnele i smenjivale se sa neviđenim spokojem.

"Ova ucrtana tačkica je na zidu, zar ne? A zid? Zid je deo ove kuće, kuća je deo ulice a ulica deo grada. Grad u kome smo sada je prosto deo jedne regije unutar granica ove države. Ali tvoja zemlja je samo jedan delić naše planete. Planeta Zemlja vrti se oko Sunca, male vatrene zvezde u galaksiji koju zovemo Mlečni put, a koji je opet mali segment čitavog sistema galaksija. A sve to zajedno, šta je? Tek nevidljiva tačka onoga što imenujemo kao Kosmos.

Gledajući tačku, jednoga dana ćeš videti kosmos, posmatrajući nebeske visine, shvatićeš šta je tačka."

"Ma, ko si ti?", upita konačno Andrej.

"Ko sam ja? Spoznaćeš. Da bi ti pokazao put ka Stvarnosti, poslužiću se jezikom iluzije." Mudrac zakorači duž duge, prašnjave staze. Ozaren Suncem, on nestade pred mladićevim očima.

*

Nepoznavanje odredišta je sudbinski vodilo mladića u njegovoj potrazi za odgovorima na još nepostavljena pitanja. Na mestu gde je stotinu puta prolazio, podražavajući Svetog starca, podiže oči ka nebu.

Otkrio je da zgrada što je stajala ispred njega ima šest spratova. Nikada pre nije primećivao prozore i ukrasnu oplatu gornjih spratova. Bilo je dovoljno da podigne glavu za koji santimetar pa da njegove oči ugledaju potpuno nov i izmenjen svet. Posmatrao je par ptica koje su se odmarale na nekoj od terasa pre nego što su se vinule gore i predale se predivnoj slobodi neba.

"Ah, let! To je ono što nedostaje ljudskom biću."

Radost je kratko trajala.

Oduševljenje pogleda koji ispraća ptice najednom nestade i ustupi mesto razočarenju. Spoznaja da isto kao što nije primećivao gornje spratove zgrada kraj kojih je prolazio, nije primećivao ni život u njegovim višim i složenijim oblicima ispoljavanja, neverovatno ga je porazila.

3.

Primarna sudbina

Da li se plašiš mračne budućnosti?

Stvaraj svetliju budućnost sada.

"Pokloni prošlosti svetlost razumevanja da bi zasijali odgovori skriveni u njoj. Prošlost shvaćena kao greška, težak je teret. Prihvati je kao bogato iskustvo.»Događaji pokazuju put koji si prešao, odredište prema kojem si se uputio. Putnik kome se pravac ne dopada neka kupi kartu za drugačijeg sebe.

Ushićenja zadnjih dana, bol krivice što je vukla koren iz prošlosti, strah od neizvesne budućnosti, sve je to uzburkavalo osetljivu prirodu mladića. Uznemiravale su ga reči Mudraca.

"Ti samo zamišljaš življenje, neosvešćeni um te odvaja od Stvarnosti. Osvetli svoje biće kako bi zablistao drugačijom budućnošću. Ulazak u *stvarni život* uslovljen je samospoznajom, rastvaranjem snova u Stvarnost. Život nije skup koncepcija, ne pripada zamišljanju, dvojnosti uma. Život nisu ni misli ni želje. Život je bezgranično Postojanje..."

Mudračeve poruke nisu nimalo ličile na uljuljkujuće filozofiranje kojim se Andrej redovno zavaravao.

"A sudbina?" Predugo se on osećao kao nasukani brod, kao ptica usahlih krila.

"U suštini, ti si Onaj koji Stvara. Svakome je suđeno da stvara Sudbinu. Čovek se grdno vara ako misli da ne kreira sam svoj put. Kako raste nivo osvešćenosti bića, tako je čovek sve više svesni krojač sudbine. Sve više on bira sudbinu, sve manje ona njega. Zapravo, sve manje ga bira stihija."

Andrej je odjedanput shvatio da za njega ne samo da ima nade nego da je on baš sad, baš ovde, s ovog mesta, izabrao ono pravo, svoju svetlost budućeg vremena čije je seme upravo prokljalo.

"Da, ali šta je sve to zajedno, šta je sudbina suštinski gledano?"

Njegov prijatelj iz drugih dimenzija nastavi: "Sudbina sudbine je, Andrej, da malo ko zna šta je ona u suštini. Često ćeš čuti kako se ljudi vajkaju: *Tako mi je bilo suđeno*. Međutim, samozavaravanje ne oslobađa od odgovornosti. Čovek je odgovoran za svaki sekund svog života. Svet voli da ne misli ni o čemu. Ali, zaista, ništa nije slučajno. Čak su i sami uzroci uzrokovani. *Svi sem Prvog....* "

"Mnogi veruju da će biti onako kako mora...", prošapta dečko zamišljeno.

"Da, samo ne zaboravi da bi drugačijim pristupom i ono što se *mora* zbiti bilo drugačije. Svaki trenutak krije klice raznih budućnosti. Slobodan izbor je osnova individualnog sazrevanja, kapital koji treba umnožiti, oplemeniti. Život je poklon kojem bismo morali za uzdarje pružiti svest o dragocenosti svakog trenutka. Kreativno i bogato iskustvo u sadašnjem momentu doneće sigurno bolju budućnost."

"Postoji li neka vrsta...", Andrej nije mogao da smisli pravi izraz, "...Neka vrsta, recimo, primarne sudbine?"

"Huh! Dobar termin!", nasmeja se mudrac. "Pa... Primarna sudbina je put od nerazumevanja do spoznaje, od dvojnosti do Jednosti, od neosvešćenosti do osveščivanja božanskog procesa u sebi."

"Ljudi se po sudbini i razlikuju, zar ne?"

"Ljudsku sudbinu obrazuje i planetarna konstalacija u momentu rođenja, i genetski materijal roditelja i podneblje sa svojim kulturnim i socijalnim karakteristikama i mnogo, mnogo toga, tako reći, sve. Svaki pojedinac na ovome svetu je beskrajno dragocen. Ona blistava jedinstvena lepota u svakome od nas ostaje uglavnom neprepoznata, neostvorena. Božanska iskra, individualna Svest, otelotvorena u fizičkom telu, dobija svoj Genetski Kod.

Preuzimanjem odgovornosti prema Sebi, razvijanjem talenata a u cilju Ostvarenja, prepoznavanjem tog Genetskog Koda, čovek može doći do samorealizacije. Ali većina ljudi živi u totalnoj disharmoniji sa Genetskim Kodom, u stalnom razmišljanju o ovome i onome, nikad u sadašnjosti. A čime to rezultira? Frustracijama, osećanjem neostvarenosti, životnim padovima."

Mudrac se zamisli a onda tiše, veoma značajnim tonom, kao da je reč o nekoj posebnoj tajni, reče: "Međutim, dostizanje onog što Jesmo zapravo, ima još dublje značenje. Ali, o tome ćemo drugom prilikom."

"Voleo bih da znam zašto se Božanska Iskra, u stvari, otelotvoruje."

"Da bi Ti spoznao Sebe, spoznao svoju Jedinственost u Svejedinstvu."

Vođen ovom neverovatnom besedom, Andrejev um je kao privučen nekim magnetom krenuo natrag u prošlost. Vraćajući se u detinjstvo sve do doba embriona, prolazio je brzo, kao u fleševima, kroz slike mladosti. Nametalo se uvek isto pitanje: *Bože, zašto je sve ovo moralo da mi se desi?* Prošlost se iz skladišta grešaka pretvorila u izvor bogatih iskustava. Njegova jedinstvena prošlost činila ga je jedinstvenim. Plativši sve što je moralo da se plati, dobio je ono što je bilo neminovno da dobije - iskustva, oplemenjena saznanjima, koja će dalje uticati na njegovu budućnost i formirati je.

4.

Sedam Prstenova

Čudesnu lepotu svaki trenutak darežljivo nudi.

Na Zemlji je raj, ali ga ne primećuju.

Crvena, narandžasta, zelena, žuta, plava, indigo, ljubičasta.

Boje duge su se prelivale jedna za drugom na disku koji se pojavio pred Andrejem. Tih sedam boja činile su prstenove različitih debljina i svaki onaj veći sadržavao je naredni, manji, blago se u njega prelivajući. Ovo čudo bilo je nalik na gramofonsku ploču koja se vrtela takvom brzinom da je izgledalo kao da se ne miče. Spoljašnji prsten je bio crven a poslednji, unutrašnji - ljubičast. U središtu je bila praznina. Andrej je hteo da dotakne ovaj

objekat koji je lebdeo iznad njega, ali nije mogao. Do maločas su na istom mestu sijale zvezde a onda, najedanput, ovo. Konačno, na disku su se pojavila slova, mala i nečitljiva, a zatim i kao sasvim jasno ispisane poruke, očigledno iz drugih dimenzija.

"Sedam je nota, sedam dana ima nedelja, sedam je nivoa evolucije. Sedam dimenzija života, obeleženih duginim bojama, sedam nivoa svesti..."

"Udaljenost najvećeg po obimu, crvenog, prstena od centra ukazuje na udaljenost njegovih stanovnika od Apsolutnog Izvora, o kom ćeš uskoro saznati više. Žitelji spoljašnjih prstenova robuju instinktima, unutrašnjim sukobima, promenjivim osećanjima, nemaštovitom logikom. Ljubav lako smenjuje mržnja, najbolji prijatelji očas postaju krvni neprijatelji. Mnogi se gube u ispraznim diskusijama da bi našli razlike okeanskih proporcija u skoro istim teorijama..."

"Život je škola u kojoj se svakodnevno polaže. Svuda su prilike za sazrevanje, testovi za naredni evolutivni nivo. Kad prođeš jedan ispit, čekaju te novi sa još značajnijim spoznajama. Nerazumevanje ovih principa stvara od male prepreke veliku tragediju. Neki brzo napreduju u više razrede, unutrašnje prstenove, a neki dugo sede u istoj klupi istog razreda..."

Nije bilo teško uvideti da ogromna većina žitelja Planete kruži, nošena zacrtanom orbitom prstena, daleko od centra.

"Mora da im se vrti u glavi...", pomisli mladić, netremice piljeći u disk, "Nije ni čudo što na Zemlji vlada takav kaos!"

"Retki se probijaju prema unutrašnjosti...", čitao je on dalje.

"Putujući prema centru, smanjuju se ograničavajući uticaji, mogućnost slobodnog izbora postaje veća. Kako se obim onoga što je puko umovanje smanjuje, tako raste svesnost o Postojanju. Prividne suprotnosti dualne logike pretapaju se u sve dublje spoznaje, što oslobađa od patnje i neznanja..."

"Približavanjem centru sazrevaju sposobnosti koje mnogi, ne poznajući potencijale ljudskog bića, definišu kao paranormalne..."

"Neznanje čini da normalno izgleda paranormalno, prirodno natprirodno. Čovečanstvo živi u podprirodnom stanju, daleko ispod svog potencijala. Što je juče bilo nemoguće, danas je moguće. Zašto sutra ne bi bilo normalno ono što se danas smatra paranormalnim. I sijalica je čudo za nekoga ko je nikada pre nije video. Ko zna Istinu, ne čudi se tzv. *čudima*. Viši nivo svesti, unutrašnji spokoj, opuštenost, sve to omogućava svesniju spoznaju zakona uzroka i posledica. Neko bi unutrašnje prstenove nazvao *Zemljom čuda*, ali onome ko je spoznao jasno je da su unutrašnji prstenovi samo put ka Večnosti..."

"Nepoznavanje uzroka ne oslobađa nas od posledica, neverovanje u nešto što je neminovno nije garancija da se to neće dogoditi. Iako ne znaš suptilne zakone ovog sveta, ne znači da ih možeš kršiti bez posledica. Kad, na primer, vozač automobila ne primeti znak za ograničavanje brzine, on rizikuje da bude kažnjen. I ako mu se to desi, niko mu nije kriv što ne gleda. Uostalom, kazna će ga naučiti pameti, učiniće ga obazrivijim. Čini se da je Kosmički zakon surov, ali je to za našu dobrobit."

"Ah, kakav poklon!", uzdahnu mladić, "Ovo sam tako dugo tražio."

On je video etape svog putovanja od samih početaka pa do ovog trenutka. Kretao se do sada bez mnogo svesti o tome šta mu se dešava i kuda ide. Sad je, međutim, veoma svesno nameravao da svoj put približi kraju, tj. središtu diska, centru Točka, da izađe iz paklenog kruga kauzalnosti.

Andrej je polako prišao lebdećem objektu koji je bio nekoliko puta veći od njega. Nije se plašio. Njegovi prsti krenuli su ka središtu. I taman kad je mislio da je dodirnuo nešto, prsti su mu prošli kroz prazan prostor i sve je nestalo. Više nije bilo ničega. Opet samo nebo sa svetlucavim, dalekim zvezdama i prohladni povetrac letnje noći.

"Dodirnuo sam je! Jesam. O, Bože, kako je to moguće!? Da li je ploča bila materijalna ili sam ja postao nematerijalan? I šta je uopšte materijalnost...?"

"Život koji živiš, svet oko tebe koji doživljavaš, sve je to jedna video igrica, mladiću moj...", šapnu mu glas.

"Video igrica? Genetski Kod, tja! Pa šta sam ja kompjuter, robot, šta li? Ah!"

"Saznaćeš ko si, ne brini. Program tvog sazrevanja odavno je spreman!"

"Opet neki program!", neveselo izusti Andrej, ni sam ne shvatajući kolika ga je sreća snašla što je uopšte zavređivao Istinu iz čijeg zagrljaja više nije mogao.

5.

Energetski vitez

Svi mi imamo sopstveno mesto u Kosmosu.

Važno je samo ispuniti ga sobom.

Andrej je utonuo u misli a zatim i u *svesno proživljeni san*. Vizija stvaranja sveta se sve više rascvetavala u uverljivosti tako da su se Tri Prvobitna Mudraca mogla gotovo doslovno dodirnuti vrhovima prstiju, njihove reči su se mogle zaista čuti a jarke boje stvarno videti.

"Zar san može biti toliko stvaran? Kako je moguće da ga toliko svesno analiziram kao da sam istovremeno i režiser i glumci i gledalište? I da li je ovo uopšte san?"

"Energetski Viteže!", šapnuše trojica Mudraca u glas i nit mladićevih misli, koje su krenule da relativizuju ono što um nije mogao da pojmi, uzdrhti i prekine se. Ostade čarobna atmosfera, puna spokoja i miline.

Energetski Vitez - magični prizvuk ove dve reči kao da je otključao riznicu svih onih vizija koje je Andrej već posedovao u sebi ali ih nije puštao napolje, onih koje su govorile o njemu na najneposredniji način. Lik srednjovekovnog ritera na konju koji donosi luč novog vremena i označava raskid sa starim. Ratnik protiv tame, donosilac svetlosti, nade, znanja.

Predstava se graničila sa dečaćkim vizijama ali je u sebi nosila ona obeležja zbog kojih je i uzela taj lik. Odlučnost. Neumljiva hrabrost. Poštenje. Odanost Istini i Vrlini. Okrenutost ka dobrobiti svih.

Ah, kako je mladić bio srećan što je konačno shvatio svoju ulogu na ovome svetu! Njegovo biće ispinilo se novom snagom i samopouzdanjem.

Mudra bića poslaše još jednu poruku iz bezvremenosti:

"Svojom čežnjom za Istinom, svojom nepresahlom upitanošću nad samim sobom, nad svojom svrhom, zaslužio si da saznaš šta je tvoja Misija. Pošao si sa oboda Točka i približio se Središtu. Istina te vodi. Ona je to oduvek činila. Imaj poverenja jer nećeš nikada biti ostavljen. Ali *ti* moraš da održiš rešenost do kraja, *ti* moraš da rasplamtiš Božansku iskru u sebi kako bi ti se Istina potpuno otvorila. Od *tebe* sve zavisi!"

6.

Cilj

Moguće je setiti se Svega.

Nemoguće zaboraviti Boga.

Sreća što se susreo sa svojim zadatkom stišavala se i ustupala mesto plamtećoj čežnji za odgonetkom Tajne. Za trenutak je Andrej pomislio da uvid u to šta je njegova misija predstavlja Tajnu za čijim naličjem traga. Ma koliko vizija Energetskog Viteza bila epohalna za njega, on je osećao da je tu istinu nekako odvajkada znao a da Tajna predstavlja nešto još veće, nešto u ovom trenutku nedokučivo za njegov um.

"O, Bože, da li sam saznao Tajnu?"

"Određene tajne si spoznao, Iskonsku Tajnu još uvek nisi!", prošaputa neki prisni glas mladiću u uho.

"Toliko sam puta pao, izgubio se u lavirintima i neuspelim pokušajima. Sad znam da sam otkrio nešto najbitnije za moju egzistenciju ovde na Zemlji, ali otkriće *Energetskog Viteza* samo je još podgrejalo moju upitanost nad Tajnom. Kako da dospem u Večno Izvorište koje se nalazi u središtu Diska sa Sedam Prstenova?!"

"Savladaj ispite da bi mudriji stigao do mene. Problemi su učitelji zakona postojanja, pokazatelji nivoa (ne)znanja. Prepreke su učionice sazrevanja. Iza njih postoji svet novih uvida, još neotkrivenih mogućnosti. Spoznaje su gorivo za putovanje kroz Prstenove. Nema diplome bez polaganja ispita. Nezanjanje bira životne ispite, spoznaje ih savlađuju."

"Da li si Ti Cilj?", izusti Andrej dok su mu se suze slivale niz obraze.

"Sada slušaš glas glasnika Mojih."

"Gde si? Gde se nalaziš?"

"Spoznaj Tajnu kako bi stigao do Mene što pre."

"Ali, put je trnovit, pun prepreka!", zavapi Andrej u naivnoj nadi da će mu Glas ukazati na neku prečicu.

"Neznanje sputava tvoj hod, ono čini da prepreke izgledaju nesavladive. Samo sledi svetlost i bezizlazi u prividnom lavirintu života postaće putokazi. Učini da tvoj život bude tvoja svesna kreacija. Manje biraj i isključuj, više stvaraj. Neka nova rešenja stvaraju nove puteve. Unapređujući mikrokosmos, unapredićeš i beskraj. Sviđa li ti se to?"

"Oh, da, naravno. Ali koji su moji ciljevi?", novi uvidi potpuno su izmestili Andrejevu stvarnost. Sve što beše staro izgubilo je na značaju. Ono, pak, što je došlo, još uvek je ličilo na izmaglicu.

"Ciljeva ima beskonačno mnogo, ali samo jedan je Cilj!"

"Pa, reci mi!", uskliknu mladić.

"Ja!"

"Ti? Ko si Ti? Šta si Ti?"

"Ja sam Ti. Jednost. Jedno smo. To je odgovor na tvoja pitanja!"

7.

Misli

Stvarnosti nisi ti,

već Ono što Zaista Jesi.

"Hm. Video igrice? Samo, ko igra tu igru? Da li je život stvaran? Koji je smisao svega toga? Mladić je upućivao pitanja svom sagovorniku koji je iz apstraktnih dimenzija posmatrao vrtloženje energije iznad Andrejeve glave. Pridružio mu se u materijalnom svetu kako bi konkretizovao poroblom:

"Slične vibracije se privlače. Pozitivne misli privlače pozitivne događaje. Negativne misli privlače negativne događaje. Reka života dobrim delom sledi tok misli. Pozitivne misli idu u beskonačnost, negativne ostaju u granicama čovekovih dimenzija postojanja i osim što štete drugima, vraćaju se i onome ko ih je odaslao."

"Nije mi jasno kako mogu da budem realno objektivan kad na stvari gledam suviše pozitivno."

"Pozitivne misli te približavaju tvom cilju, dok te negativne misli udaljavaju. Cilj koji pomaže sazrevanju bića može se nazvati objektivno pozitivnim. Sazrevanjem tvog bića sazreva i samo Beskonačno Postojanje... Razumeš? Sazrevanjem Svesti smanjuje se broj misli, koje su sve više uskladjene sa Istinom. Tvoj um je preplavljen mislima kojih nisi

svestan. Na površini se mučiš da razviješ pozitivne misli, dok u nesvesnom negativne vibracije rezultat sadržaja sakupljenih ko zna gde i ko zna kada privlače negativnosti sa svih strana. Svesno misliti različito je od nesvesnog mišljenja. U repertoaru onoga što je tvoj misaoni svet zamašna je količina automatskih misli. Nećeš naći blago sa morskoga dna ako ne zaroniš. Potrebno je reformulisati negativne programe. Treba biti brži od uma. Gledaj šta ti se dešava, šta stalno izlazi na površinu, pronađi uzrok, razumi ga i preimenuj. Otvori fasciklu sa stavovima, osećanjima, mislima. Naravno, ti ćeš razmisliti o posledicama mišljenja, ali ne zaboravi da nije dovoljno misliti, potrebno je i Biti. Biti budan..."

"Pre nego što sam te upoznao, mislio sam da mnogo znam. Sada se osećam bespomoćno. Sve sam svesniji svog neznanja."

"Misliti ne znači znati. Drugačije izgleda osvetljena soba od one koja to nije. Lične spoznaje pojašnjavaju stvari, ostvaruju istinsko razumevanje. Sanjanje budnosti uskraćuje radost buđenja. Većina ljudi naprosto spava, mali broj se budi. Ima i onih koji su uvereni da su budniji od drugih, ali oni su samo upali u drugačiji san. Lep san je bolji od noćne more, zar ne? Međutim, samo budnost oslobađa, kao što ti je već poznato."

8.

Nevidljiva snaga molitvi

Lako je činiti napor,

teško je biti miran.

"Koliko vremena mi je potrebno da savladam put Sedam obruča? Moram li steći sva iskustva ili postoji brži put?"

U skladu sa Andrejevim zamišljanjem da pitanja upućuje Mudracu, ovaj je poprimio stvaran oblik, pružajući *Energetskom Vitezu* neophodna znanja.

"Sazrevanje ne zavisi od vremena. Vreme postoji za um, ali ne i za Stvarnost. Spoljašnji događaji mogu se preobraziti unutrašnjom alhemijom."

"Možeš li mi reći koliko ima stvarnosti?"

"Samo jedna može biti i samo jedna JESTE Stvarnost!"

Kako je nezrelost Andrejeve svesti sprečavala dublje spoznaje, Mudrac je morao da umiri njegov um i da promeni temu.

"Fizička aktivnost je dobra, ali ona uz mnogo napora donosi malo rezultata. Mentalna aktivnost u pravcu pozitivnog mišljenja i razumevanja ubrzava napredak, ali molitve su definitivno najefikasnije oruđe. Za *Energetskog Viteza* molitve upućene Bogu jesu najbolji alat, ili ako hoćeš *oružje* za optimalno sazrevanje bića, za najuspešniji i najbezbolniji prolazak kroz Prstenove."

"Molitve? Ne verujem da bi to pomoglo. Uostalom, predstavnici kanonskih religija stvorili su otpor u meni svojim iskrivljenim, rigidnim tumačenjima. Ne jednom sam okusio otrov iz tih čaša."

"Vrlo često je njihov pristup *moliti se napamet*. Treba se moliti svesno. Bez moljakanja, podmićivanja, samokažnjavanja, bez sumnje. Svaka ta molitva ima svoju vibratornu vrednost. Ako ona nema smisla, ako nema težinu, ako joj svrha nije sazrevanje, ona je utoliko manje moćna. Treba biti strpljiv. Dakle, ne moliš se napamet. Ne moliš se iz grešnosti i pokajništva. Grešio si. Pa dobro. Nisi znao. Idi dalje. To što je bilo pusti i ne dozvoli da ti se vraća kao preležani grip."

Mudrijaš prasne u smeh.

"*Energetski Viteže*, ne brini se ti ništa. Bog nije onaj *čika sa bradom* kojim zastrašuju ljude od malena!"

"Da li se *molbe*", Andreju je ovaj izraz zvučao prijatnije, "ispunjavaju, odnosno, ispunjavaju li se svima na isti način?"

"Nivo Svesti onog koji moli i pozitivnost, tj. ispravnost te molbe u odnosu na Plan Božji odrediće i kvalitet i kvantitet ispunjenja. Rezultati se ponekad manifestuju brzo ali za neke stvari je potrebno dugoročno, konstantno upućivanje molbi. I liftu nebodera je potrebno izvesno vreme da se iz prizemlja digne na najviši sprat, da bi se ponovo spustio do prizemlja. Bog zna šta je najbolje za čoveka, tako da će se neke molbe ispuniti drugačije od očekivanog. Sa time treba računati. Prijatno nije sinonim pozitivnosti, neprijatno nije uvek negativno. Subjektivne želje ne moraju biti objektivne potrebe, prepreke su nužne na putu sazrevanja!"

"Da li je Božanski plan promenljiv?"

"Blagotvornim činjenjem, osećanjima, mislima a najviše molbama reprogramiraš Božanski Plan. Čovek koristi koncept Božanskog plana da bi obrazložio neke stvari, ali u stvari nema nikakvog *Božanskog Plana*."

Mudrac je, a da Andrej toga nije bio nimalo svestan, ponudio raskršće jedne potpuno nove budućnosti, ulazak u najdublji značaj slobodnog izbora.

"Zaista ne razumem!"

"Kad iskusiš Istinu, razumećeš."

"Prvo si me učio da ne smem verovati ni u šta pre nego što spoznam. A sada mi govoriš da moram da verujem u nešto što nisam iskusio."

"Imaj poverenja da bi mogao ustrajati, spoznaj da bi se uverio. Slepa vera lišiće te dubokih spoznaja. Ako sumnjaš, propustićeš trenutak a on može biti presudan, može biti baš onaj koji suštinski menja tok tvog života. Strah da ćeš izgubiti godinama građene predstave na kojima počiva tvoj svet, sprečava te da poletiš. Sumnje su razorne sile. Svetlost poverenja i iskrenosti spasava od crnog semena sumnje koji ima moć da razori i pojedinca i porodicu i

narod, upamti to. Ako sumnjaš u sebe, sumnjaćeš i u druge i obrnuto, sumnjom u druge, ispoljavaš unutrašnje nepoverenje prema svom biću."

"Na kraju, reci mi, molim te, gde su Tri Mudraca sakrila Tajnu?"

"Zar zaista veruješ da su je sakrili?"

"Da naravno! U to duboko verujem!"

"Onda traži!"

9.

Oslobađanje od negativnih sadržaja

Iskrenost približava Istini.

Istina vodi Bogu.

Andrej je ušao u nešto što, nemajući drugi, prikladniji izraz, zovemo *san*. Našao se u pustinji, tek posutoj kapima rose. Ispred njega se uzdizala zlatna piramida. Osetio je svoju samoću ali i društvo takvih kao što je on. Kao da je bio ovde zalutao, ali i kao da je, posle dugog i teškog putovanja, otvorio kućna vrata.

Znao je da će sada susresti nekog, da nije sam na ovom mestu.

Njegove misli su se projektovale u žive, pomične, trodimenzionalne slike od plazmične svetlosti nedaleko od njega, tačnije, na površini prvog stepenika piramide. U znak dobrodošlice, plazma je izlučila jedan svoj deo u obliku zlatnog oblaka i taj deo mu se približio. Andrej ga dodirnu a zatim leže na njega i sklopi oči.

Opušten, osećao je da se doslovno puni energijom. Nova snaga, novi elan, kao da se i sama njegova osećajnost bogatila novim nijansama, sve ga je to ispunjavalo. Poput neke letelice, oblak ponese Andreja prema piramidi. Pre nego što će ući, Andrej je imao osećaj da se jedan deo njega odvaja i kao da je jedna suptilna energetska struktura, treperava i laka, prošla kroz zid a ona druga ostala ispred. Činilo mu se da dugo leži u zlatnom oblaku. Poželeo je da opet vidi kako se njegove misli projektuju. Otvorio je oči, učinivši nadnaravni napor da se otrgne iz blaženstva. Nije više bilo projektora, unutrašnjost piramida bila je nekako obična, kroz providne zidove kao kroz staklo ulazila je topla, dnevna svetlost i plave boje neba.

Najednom, ispred Andreja, stvori se njegov stari znanac.

"Dobrodošao u tajanstveni svet Zlatne Piramide. Čekao sam te."

"Ah, ti si ovde?", iznenadi se mladić.

"Zašto bi se uvek morali sretati u tvom stvarnom svetu?", izgovori Mudrac kroz smeh.

"Ovde si da bismo malo poradili na tim negativnim osećanjima kojima si dozvolio da zavladaju tvojim bićem i tvojom sudbinom."

"U pravu si. Začarani krug negativnosti otežava moje putovanje kroz Obruče."

"Za *Enegetskog Viteza* je oslobađanje od negativnih osećanja od presudnog značaja. Vibracije negativnih misli i osećanja se zgušnjavaju u negativne energetske strukture koje privlače negativne događaje, sputavaju sazrevanje, često se ispoljavajući kroz bolesti. Pozitivna osećanja harmonizuju i ljudsko biće i Kreaciju, negativna ubijaju onoga koji ih odašilje, šteteći svima. Negativne misli se kao bumerang vraćaju onome ko ih odašilje, kao pošta koju si samom sebi adresirao..."

"Sa nekim osećanjima stvarno ne mogu da izađem na kraj, kao da se radi o hroničnim bolestima."

"Koreni tih *hroničnih* negativnih osećanja su emotivni ožiljci. Oni nastaju prilikom svakog emotivnog stresa. Malo je potrebno pa da se taj ožiljak aktivira, jedno neispunjeno očekivanje, sećanje na nešto, neprijatna situacija, susret sa nekim. Dakle, samo mali dodir na dugmence i negativni mehanizam je pokrenut."

"Najviše boli susret sa samim sobom!", Andrej kao da se javio urgentnom centru, tako je zazvučao, "Sa vlastitim manama, slabostima, nezrelošću, promašajima..."

"Bitno je ne pobeći sa mesta susreta. Treba spoznati uzroke negativnih osećanja. Kad osetiš da se ona odnekud pokreću, duboko udahni, broj do deset. Nasmej se i osmeh će zameniti taj ružni, negativni sadržaj."

"Ali, teško je um lečiti umom. Postoji direktniji metod."

"Zaista? Koji?"

"Upućuj molbe Bogu. Moli da ti se eliminišu negativne misli i osećanja, da ti se reprogramiraju vibracije emotivnih ožiljaka i eliminišu negativne energije i strukture koje utiču na tebe."

"Ali tako ću izgubiti deo svoje ličnosti, izgubiću spontanost, svoju karakterističnu osobenost koja je sastavni deo mene...!"

"Nisi ti ono što zamišljaš o sebi. O čemu mi pričamo? Kakav gubitak spontanosti? Može li se rob u lancima slobodno šetati? Ti brkaš pojmove, nesvesna reakcija nije ono što se može nazvati čistim, zdravim, nepatvorenim pulsom života. Varaš se ako misliš da je ljutnja adekvatno oružje samoodbrane. U kojoj meri svađa može da doprinese rastu bića? Osećanja bi trebalo da oplemenjuju, a ne da uništavaju život. Tako razapet između negativnih osećanja, ne možeš ispoljiti bezuslovnu Ljubav."

"Dobro, dobro!", reče Andrej, pritisnut uza zid, "...Ali šta učiniti kada krene lavina negativnih sadržaja?"

"Posmatraj šta se dešava i budi svestan da si te emocije samo prisvojio. Nemoj se identifikovati sa patnjom, sa frustracijom. One su samo za trenutak prevladale u tvom biću."

Kako da se oslobodiš patnje ako veruješ da si isto što i ona? Zar se nisi žrtvovao dovoljno u životu, postavi sad malo patnju na žrtveni oltar. Dozvoli da radost preplavi tvoj život."

"Čitao sam a i donekle prihvatio tvrdnju da je patnja neophodna za okajanje grehova... Učili su me da svako mora do nosi svoj krst."

"Jeste, ali ne na ramenima kao simbol stradanja, već u sebi kao dokaz postignute duhovno-materijalne ravnoteže... Čovek nije izvorno grešan pa da se doživotno kaje zbog tzv. *prvobitnog greha*. Ne. To je prost gubitak vremena. Čovek je izvorno savršen, njegov put je konstantno osvešćivanje. Ono što je u pamćenju hrišćana zabeleženo kao *prvobitni greh* je u stvari veliki praznik za čovečanstvo, trenutak u kojem je čovek po prvi put postao svestan sebe. Ali, kao što ti je sigurno poznato, izvesnim društvenim strukturama, bili oni toga svesni ili ne, a najčešće jesu, odgovara da vernici budu orjentisani na patnju. U suprotnom, njihov opstanak bi bio doveden u pitanje. Ekskluzivni darovatelji oprosta i sami su deo lanca uzroka i posledica. Razmisli, kakav bi smisao imalo rođenje Božanske Iskre kada bi joj sav cilj bila patnja. Patnja rađa bolest, stvara ratna žarišta, sprečava samoostvarenje individue. U dvorani u kojoj se redom gasi svetlo sve više preovladava strah od mraka. Dosta sa patnjom, unesi svetlost u svoj život!"

"Lako je to reći. Ali kako da se oslobodim patnje?"

"Koristi je kao budilnik. Ona i jeste tu zato što si uspavan. Spoznaj njene uzroke i svu besmislenost. Skup neostvarenih očekivanja i neuspeha o kojima stalno misliš učvršćuju osećaj krivice. Prihvati to što je bilo pogrešno u tvom dosadašnjem iskustvu kao nešto što je takvo kakvo jeste zbog tvoje neupućenosti, pomiri se sa sobom, oprosti sebi i drugima. Zamoli Stvaraoca da ti eliminiše osećaj krivice. Koračaj slobodno. Život je svuda. Opusti se i uživaj."

"Kako mogu da prihvatim sebe onakvim kakav jesam. To mi je nezamislivo!"

"Ono što ti ne prija u tvojoj ličnosti osvesti i izmeni. Samosažaljenje te neće daleko odvesti. Ne može uzleteti neko ko nema ni elementarne snage za zalet. Ti se u ogromnim količinama trošiš kako bi prehranio osećaj krivice. *Eh, da sam postupio drugačije... Da nisam uradio ovo... ili Ako uradim ovako, razočaraću ovoga ili onoga...* itd. Osećanje krivice udaljava te od sadašnjeg momenta i zatamnjuje ti budućnost. Ovo je tvoj život, živi ga! Koristi iskustva prošlosti kao spoznaje za buduće dane..."

"Znaš, pitam se kakav bi svet bio bez patnje."

"Vrlo jednostavan odgovor: Svet bez siromaštva će biti svet bogatih, svet bez bolesti biće svet zdravih. Svet je prepun neotkrivenih bogatstava, ali ljudi trče ka istoj jabuci verujući da je jedina. Lome sve oko sebe ne bi li se dočepali cilja. Patnja, bolest, ratovi, sve je to plod neznanja. Obilje i zdravlje, to je prirodno stanje ljudske egzistencije."

"Neki su se na patnju toliko navikli da je više i ne primećuju."

"Ne poznaje ukus izvorske vode onaj ko je nikada nije okusio."

"Zašto mora da postoji patnja?! Zašto postoji bolest? Kakav smisao imaju ratovi? Zašto ima toliko nepravde? Bože, zašto sve ovo dozvoljavaš...? Gde je Božja Pravda? Božja

logika mi nije ni malo jasna...", Andrejev um je bio preplavljen pitanjima i malim pobunama čoveka koji je u životu propatio.

"Koliko ja znam, Stvoritelj nikome ne sudi, niti o čemu misli! Logika i pravda su koncepti ograničeni dometima ljudskog uma. Vojskovođe koji su sekli glave su se Prosvetlili, dok ima ljudi koji su bilo proglašeni svecima iz političkih razloga i interesa. Čovek sam stvara bolju ili lošiju budućnost, dok kosmički zakoni neprestano bdiju. Bolest podseća na vrednost zdravlja, rat je cena koja se plaća kako bi se saznala vrednost mira. Nekima su tragedije potrebne jer tek tada dođu do suštinskih pitanja. Ljudskom neznanju čini se da je pravda nepravedna. Sve je onakvo kakvo treba biti. Svet je rezultat svekolikih uzroka. Neumesno je tražiti pravdu u onome što prija našim shvatanjima. Infantilno je suditi o *Božjoj pravdi* kad se zna samo delić Istine."

Mudrac se zamisli pa nastavi: "Čovek pripisuje Bogu mnogo ljudskih osobina: srdžbu, osudu, osvetoljubivost, ljutnju... Neki čak propovedaju da će Bog uraditi to i to, da će kazniti ove i one, da je pre nekoliko hiljada godina uradio ne znam ti ni ja šta... Lažu. Ne uvek iz neznanja. Upliću ga u svete ratove, u pobedu dobrog nad zlom; neki ga krive za sve... Poznate su i institucije koje čak imaju zvaničnog zemaljskog predstavnika Boga. Da je Stvoritelj zaista osvetoljubiv, zemaljska kugla bi odavno bila upustošena."

"A u stvari?"

"On je Svemoćan bez potrebe da bilo šta čini."

"Čekaj malo, a molitve upućene Bogu? Spoznao sam su delotvorne."

"Jesu, itekako."

"Pa?", i ne čekajući odgovor Andrej odvrnu, iznerviran, "Lako je tebi da pričaš, ali znamo oboje da je stvarnost drugačija."

"Da Stvarnost je nezamislivo drugačija!", reče Mudrac, smejući se.

10.

Kolektivno ropstvo

Krojači suženog uma,

da li su se ikada upitali ko su oni sami,

ti koji su te učili šta si?

"Nedostatak svesnosti pretvara život u rutinu. Prepoznati automatizam obavezan je korak na putu promene...", ponavljao je u sebi Andrej, setivši se čudne koincidencije da je, naime, sreo svog premudrog savetnika idući ulicom kojom inače nije išao. Razbio je šemu kojoj je robovao i odmah bio nagrađen.

Prepustio se talasu koji ga je nosio u prošlost i analizirao svoja opažanja. Prenuo ga je zvuk sirene. Požurio je kući. Opet se udobno smestivši, krenuo je u istraživanje unutrašnjeg svemira. Ušao je u neko čudno višestruko *viđenje*. U novom talasu mogao je da vidi ono što se u običnom životu plašio i da pogleda.

Potpuno drugačija stvarnost od one kojoj je naučen. Sada je to jasno video. Ono što je, gledano očima svakodnevne rutine, izgledalo logično i racionalno sada se pokazivalo kao smrtonosni virus šematskog života.

Taj tzv. talas je, stigavši do svog vrhunca, koji je korespondirao sa Andrejevim totalnim sagledavanjem malopredšnjeg, počeo da se povlači i na kraju se izjednačio sa masom neustalasanog okeana. Tada se pod površinom vode ukazaše tri ekrana. Jedan je pokazivao sadašnjost, druga dva prošlost i budućnost. Ekran budućnosti, koji se podelio na nebrojeno mnogo malih ekrana, predstavljao je neverovatno otkriće. Dakle, bilo je više nego očigledno da se postupkom u sadašnjosti, i to na mikro-nivou, može uticati na tok koji će preovladati u budućnosti. Pa čak i osvešćivanjem onoga što je proživljeno, pošto se i to u neku ruku dešava u sadašnjem momentu, kad izaberemo da preispitamo šta nam se to u nekom prošlom vremenu zapravo dešavalo, menja budućnost. Misao, njen kvalitet, njen intezitet, čak i to, deo je toka koji sebi namenjujemo.

Bilo je teško zamislivo da se, uvećavanjem i izoštravanjem nekog ekrana koji se nalazio u budućem vremenu, menjala slika sadašnjosti ali i slika prošlosti!!! Usredsredivši misli na budućnost moglo se ne samo uticati na sadašnjost već je mogla da se baci potpuno nova svetlost i na prošlost. U nekom smislu to je prošlost izmeštalo iz onoga što je ona kao potencijal predstavljala.

Tri ekrana se sjediniše. Prevozna sredstva iz istorije, zaprežna vozila, stapala su se sa automobilima na električni pogon koja će tek doći. Uz džuboksove pojaviše se delovi futuristički digitalni uređjaji, a uz zvuke gradskog orkestra odzvanjale su vibracije multimedijalnog koncerta. Sve je funkcionisalo. Priče staraca iz prošlosti bile su koreni priča staraca budućnosti. Sve se utapalo i sinhronizovalo.

Automatizam, stvoren eonima, omogućavao je trima vremenima međusobno odjekivanje. Nesvesnost je predstavljala konstantu i beskrajno se generacijski prenosila. Tzv. *vreme* i tehnološka evolucija nisu joj ništa mogli. Kao da je stalno u svetu postojala približno ista mera *nesvesnog*. Savršeno uspela iluzija postojanja. Zaista žalostan uvid. Život beše nalik fabrici gde su mlađe generacije izlazile prekopiranih, duboko inkorporiranih, mentalnih shema starijih. Kao da su otac i majka bili posrednici svojih očeva i majki u prenosu šematskog poimanja sveta, kako bi glupost i neznanje ostali večiti. Čak i one generacije koje su odbacivale stare oblike mišljenja, stare ideologije, upadale su istu vrstu zablude, samo što su menjale pravac kretanja. Suštinski ništa bitno nisu menjale. Ograničenost je prosto sve vreme bila konstantna vrednost.

U zgradama su zapravo bile ćelije sa zatvorenima, osuđenim da žive zajedno. Limitiranost je bila pravilno raspoređena. Jedni su zarobljavali druge e da niko ne bi ugledao svetlost buđenja. Ljudi su robovali iracionalnom strahu da bi oslobođenost ma i jednog bića donela krah na kolektivnom planu. Naravno, srušile bi se njihove tvrdave od ustajalih predstava. Jer, za šta se uhvatiti kad se snovi sruše i ništa ne ostane osim gole istine?

Osećaj krivice je kao zaziranje od udarca biča pripomagao da se ne istupi iz šeme. Nagrada je bila veoma skromna. Uredan život u kojem rutina daje sedativni osećaj sigurnosti. Tako se svetina plašila da ne izgubi ono što, u stvari, nikada nije ni imala. Strah od gubitka onoga što ne postoji proždirao je vitalnu energiju svakog pojedinca, potpuno besmislen, potpuno štetan. Strah od života vodio je neminovnom iscrpljivanju vitalnih energija, strah od života koji veoma nalikuje strahu od smrti.

"Grad liči na logor izgubljenih duša kojima je bilo oduzeto pravo na lični identitet. Mudrac bi rekao da ne žive u skladu sa Genetskim Kodom. Da li je to globalizacija o kojoj se toliko priča?", zapita se Andrej, posmatrajući aktere svakodnevice koji su mu sve više ličili na proste pione, likove video-igara.

Talas se ponovo podiže iz okeanske mase i razbi se o hridi. "Od stida!", pomisli Andrej. Razmišljao je:

"Šta je to što razlikuje percipiranu stvarnost od video-igre? Bolja definicija ekrana? Naprednija tehnologija projekcije? Bolji software? Zar nije moguće da se ono što zamišljam da vidim u stvari događa na multidimenzionalnom ekranu čije se ivice ne mogu uočiti? I događaji na TV ekranu se ne dešavaju, niko se ne pomera, samo *pikseli* drugačije osvetljavaju ekran. I gde tu može biti mesta za Slobodni izbor?"

"Osvešćeni um spasava ljudsko biće, neosvešćeni zarobljava!", reče Mudrac, koji se kao čudom stvorio kraj Andreja.

"Ah, ti!", uzviknu mladić, pomislivši kako bi njegov zaštitnik bio sjajan vatrogasac.

"Slušaj, dečko! Zamoli Stvaraoca da ti reprogramira prošlost!", očitno je Mudrijašu već bilo dozlogrdilo da gleda Andreja kako se vrti u krug.

"Da reprogramira prošlost? O čemu ti pričaš?", sa nevericom odvrati Andrej.

Mudrac ponovi ovaj, Andreju se činilo, ludački savet, takoreći, naredbu. Kako je Andrej nemo gledao u njegovom pravcu, Sedobrađi pokuša da pojasni. Veoma raspoloženo, kao da bi svojim tonom hteo da pripomogne, on reče:

"Gledaj! Sad će se ponovo pojaviti ekрани. Prvi će ti pokazivati kakva te budućnost čeka ako ne zamoliš rečeno, drugi ekran pokazaće kako će se tvoja budućnost odvijati od trenutka kad budeš izgovorio molitvu. Na trećem ekranu moći ćeš da vidiš kako će se ta taj energetski zapis odraziti na tvoje prijatelje, poznanike, bližnje, na ljude koji te okružuju. Pri tome je od najveće važnosti da molbe koje uputiš Gospodu budu izgovorene pri spuštenim moždanim talasima. To već znaš, zar ne? Takođe je presudna stvar da mu daš koji trenutak vremena. Samo se skoncentrišeš i sačekaš izvesno vreme, razumeš?"

"Stani, stani! Kako to misliš *zamolim da mi se reprogramira prošlost*, a promeni se budućnost?!"

"Lepo. Reprogramiranjem prošlosti se redefinišu vibracije proistekle iz prošlih događaja što harmonizujuće deluje na budućnost."

"Zar to nije uplitanje u Božju Volju?"

"Mnogi veruju u Božju Volju kada im se to isplati dok u drugoj prilici, kada je verovanje neisplativo, na nju potpuno zaborave. Ali dragi učenice, Stvaralac je iznad volje, On jednostavno Jeste. Da bi ti približio stvari, moraću da malo iskrivim Istinu, uostalom *delovanje* Boga se ne može ni objasniti ljudskim jezikom. To se uvidi i samo u naznakama može da se predstavi. *Volja Stvaraoca* je da čovek sazreva oplemenjivanjem slobodnog izbora. Obraćanjem Stvaraocu se okolnosti i procesi redefinišu i harmonizuju u cilju kvalitetnijeg sazrevanja. Jednostavno predlažem da Njemu prebaciš *vruć krompir* a On će se već postarati šta će i kako će. Hajde sad!"

Andrej spusti očne kapke, polako utone u meditativno stanje svesti i uputi molbu: "Molim Boga da mi reprogramira prošlost!"

I zaista. Pojaviše se tri ekrana. Andrej uporedi dešavanja na prva dva. Na onom drugom monitoru, koji je predstavljao stanje stvari posle upućene molbe, sve je bilo toliko radikalno izmenjeno da se preplašeni mladić nije usuđivao ni da pogleda na treći ekran. Slike su igrale pred njim i on kao opijen konačno progovori:

"Bože moj, kako je ovo upšte moguće?!"

"To je tek početak!", uzvratil Mudrac.

"Kakav je onda kraj ako je ovo početak?", progovori Andrej zgranuto.

"Ne bih da te zbunjujem, ali kraja nema kao ni početka, znaš!", nasmeja se Andrejev sagovornik i iščile iz vidljivog sveta kao da i nije bio tu.

11.

Lažni moral

Moral:

često služi opravdavanju lažnog postojanja.

Andrej je posle duge i lake noći ustao i na svom stočiću ugledao još jedno malo čudo. Bila je to knjiga, nevelika obimom, otvorena na sredini.

Okrenuo je list-dva, čitajući pasaže nasumice. I zaista kao da ga je vodila intuicija, jer njegov se pogled zaustavljao baš na onim mestima koja su bila ključna.

"Obrazovni sistem je *obrazovni* jer te uči kako da menjaš obraze: masku preko maske. Uči te kakav moraš biti, ne uči te da moraš biti ono što jesi...

"Moćnici sveta koriste moral kao alatku manipulacije. Razlikuju se po narodnosti, veri, ideološkom uverenju, a udružuje ih želja za vlašću. Pokrivaju nedostatak ličnog uzora rekom praznih reči. Vatreno zagovaranje moralnih normi često je zaklon za sistematsko kršenje istih. Zagovaranje tuđeg dobra i briga za druge je, u stvari, paravan za lično bogaćenje

pojedinaca. Teško je čitave te društvene strukture podvrći kontroli, preispitivanju, optužiti ih za suštinsko nepoštenje kada se one same kriju iza propagande o demokratiji, poštenju, časti, veri...

"Ono što je u jednoj državi moralno u drugoj je kažnjivo smrću. U jednom kraju je učiniti nešto isto toliko nemoralno kao i ne učiniti to isto u nekom drugom. Kakav smisao imaju različiti morali za bića jedinstvenog, božanskog porekla?..."

"Često se baš oni koji su zaglavljani u najdublje limbove uma pitaju šta je grešno a šta ne..."

Kako je i sam u životu prolazio trnovitim stazama razočarenja, Andrej je vrlo dobro znao da je ovo štivo sušta istina. Pročitani pasusi bili su mu toliko bliski i lako razumljivi kao da ih je on sam sročio. Zatvorio je knjigu i pročitao naslov: *Energetski Vitez*; poglavlje: *Lažni moral*. Na mestu gde stoji ime autora pisalo je njegovo ime.

Da, to je on napisao jer je njegovo iskustvo potvrdilo ono što valjda svi ljudi koji su se odlučili za duhovni rast vrlo brzo shvate. Kako se samo bolno razočarao kad je kao još veoma mlad shvatio da što više nekog upozna sve manje ima razloga da tom nekom veruje. Često se ispostavilo da je baš onaj što se razmetao mislima o prijateljstvu bio u teškim trenucima, kad je pomoć bila neophodna, vrlo rezervisan. Humanitarne akcije služile su često za pokriće genocida. Zemlje čije su vlade odlučno zagovarale ljudska prava, bile su najveći proizvođači oružja.

Ipak, potreba za verom u to da je čovek suštinski dobar nije ga napuštala. Osećao je da je u dubini duše svakog pojedinca skriveno i skvrčeno malo uplašeno dete, čistog srca, kome su oteli viziju, pa se naljutilo i poprimilo izgled tzv. *odraslog*.

Napokon, šta znači uopšte *biti human*? Da li su ratovi, mučenja i zločini hrišćanske zaostavštine bili iole humani? U ime kog Boga može da se samo i pomisli nešto ružno drugome a kamo li da se taj drugi, neistomišljenik, odstranjuje sa ovog sveta. Ili: Da li su možda ratni invalidi dokazni materijal svrhovitosti rata? Zar nije svima jasno da se osakaćeni ratni veterani teško popnu na podijum ratne pobeđe, sa kojeg predsednici veličaju herojske poduhvate? Kako može biti normalno to čemu su ga učili kad je više nego očigledno da tu normalnosti nema?

U mladićevom umu plesale su slike iluzija i bljeskovi uvida. Bilo je još mnogo toga da se uradi kako bi na svoje mesto došla radost Razumevanja.

"Čovekova suština je božanska. Sav problem leži u neosvešćenosti uma. Ne znajući za Apsolutni Izvor, um biva uhvaćen u zamke iluzije!", ohrabri ga nepoznati glas.

"Čovek je neprestalno pod uticajem raznih informacija kojima ga vladari iz senke vešto programiraju. Dovoljno je da ti u *memoriju* zapišu da je pripadnik nekog naroda neprijatelj i sve buduće informacije vezane za taj narod biće podložne uticaju prvobitnog negativnog podatka. Na taj način se laži lako transformišu u *istinu*. Ako baza podataka čoveka sadrži laži, onda će on za sveže laži (nove informacije), poredeći ih sa lažima za koje misli da su istina, poverovati da su *čista istina*. Zamišljaće da se tušira bistrom vodom ali će, u stvari, sve dublje propadati u blato. Vojnik ubeđen da spasava svet će, verujući da je u svetoj misiji, ubiti hiljade ljudi, zatrovati prirodu za narednih hiljadu godina. Slično važi za grehove. Neko te ubedi

da učiniti određenu stvar predstavlja greh, a ti se svaki put kad to uradiš osećaš grešnim iako to može biti najpozitivnija stvar za sazrevanje čovečanstva."

12.

Svesnost Energetskog Viteza

Pečat svesne kreacije čini trenutak večnim.

U svesnosti trenutka otisne se Večnost sama.

Iza prozorskog okna pljuštala je kiša. Probuđen grmljavinom, Andrej je uzalud pokušavao da se pomeri. Njegovim telom vladao je osećaj težine. To ga je uplašilo. Naterao je sebe da ne paniči i posle kratkog vremena ponovo pokušao da se mrdne. Ništa.

Mudrac, gledajući iz svog zaumnog sveta, odluči da se materijalizuje pored Andrejevog kreveta. Bilo mu je žao mladića.

"Koliko si puta ispio sadržaj čaše a da nisi ni bio svestan da si je napunio? Koliko si samo puta došao kući s novinama pod miškom a da se uopšte nisi sećao u kom momentu si ih kupio? Koliko iščitanih stranica bez svesnog čitanja?"

"Gde sam *ja* bio sve to vreme? Ko je u moje ime razgovarao kad *ja* nisam bio tu? Ko je kupovao, ko plaćao?", Andrej je mislio da će se rasplakati. Odjednom je video nepregledni niz trenutaka koji su prošli pored njega jer on sam nije bio u sadašnjosti da te trenutke uzme, prepozna, zavrti, radostan što je tu, što je živ. Skočio je koliko se prepao. Kao dlanom o dlan nestali su bolovi. Bio je budan kao retko kad pre.

"Prosta mehanička ponavljanja vladaju čovečanstvom. Većina ljudi je u stanju konstantnog poistovećivanja ili sa nekom svojom predstavom o sebi, ili nekom idejom, ili pak, sa onim što je trenutno predmet pažnje. Prosečan čovek je svestan sebe samo u izgređenim situacijama. Nekima mašta gospodari i nosi ih čitav život bez prestanka. Godine prolaze i kad se neko od takvih trgne, ne može a da se ne upita gde je bio sve to vreme, gde su prošle tolike godine..."

Svetom vlada duboka pomrčina. Duboki je san spavača kao u priči o Trnoružici, gde dvorjani spavaju čitav eon. Centriranje svesti je svesnost, budnost i životnost, ali niko neće da se liši slatkog uspavljajućeg mljackanja u snu."

"Ko zna šta sam ja svašta u svom životu ispričao!", pomisli Andrej te reče:

"Osećam da u društvu izvesnih ljudi gubim energiju kao da postajem rezervoar njihovih motora."

"Zamoli Stvoritelja da te zaštiti od negativnih uticaja sagovornika i budi svestan da si ljudsko biće koje *deli* trenutak sa drugim živim bićem. Ali nemoj kriviti druge da ti uzimaju energiju. Niko ti ne može ukrasti tvoju energiju, ona je određena tvojim genetskim kodom. Uzrok umora posle nekih razgovora je u tome što su se u tebi, zbog teme razgovora, pokrenuli procesi koji troše energiju. Ali nije sagovornik kriv, on je ogledalo u kome se ogleda ono što

nisi pročistio u sebi. Svesnost otkriva nove svetove, približava otkrovenju Tajne. Često više rizikuje onaj ko ne doživljava sebe iz trenutka u trenutak nego što bi rizikovao, recimo, golman koji čeka usporeni snimak šuta da bi se bacio na loptu. Ko će da te se seća ako ti samog sebe zaboraviš?"

Andrej je savršeno dobro razumevao ono što mu je Mudrac govorio. Koliko su mu samo puta misli kasnile za izgovorenim, ili namere za posledicama! Samo dragi Bog zna.

Mudrac malo sačeka, pokaže na stvari oko sebe pa reče:

"Sve što te okružuje, zvuci koje čuješ, boje i oblici koje vidiš, predmeti koje dodiruješ, emocije koje se u tebi javljaju ili postoje sve vreme, jesu vibracije tj. energije. Visok nivo svesti donosi nezavisnost od uslovljenosti uma i slobodu u vibratorno-energetskim tokovima."

"Kako je to čudno. Ja sam ovde, postojim, živo sam biće!", mladić je bivao svestan trenutka, sebe u njemu, "Čini mi se da je tvoj glas dublji, kao narezan u vremenu, a lik svetliji, izoštriji, udubljen u prostoru, čini mi se kao da dolazi iz neke druge dimenzije. Sve izgleda nekako stvarnije. Šta misliš da li je život san ili ne?"

"Hm! Jeste san ali za spavače. Život je, međutim, Stvarnost za Ostvarene. Ono što je običnim ljudima stvarnost, Ostvarenom čoveku je iluzija. Neznatna je razlika između spavanja zatvorenih i spavanja otvorenih očiju. Malo ih je koji su u središtu Života. Ko nije u središtu, zapravo ne živi. Hipnotisano čovečanstvo sanja život. Žalosno, šta ti misliš?"

"Šta mislim? Mislim da moram da se probudim!"

"Slažem se!", odgovori Mudrac i doda:

"Zamoli Stvoritelja da ti osvesti um! Hoćeš li?"

13.

Svetlost iza zidina

Boli svetlost Istine posle boravka u pećini laži.

Šta je iza zidina? Kakva je ovo svetlost?, ne mogu a da se ne pitaju oni što, naviknuti na mrak, prvi put ugledaju svetlost koja prosijava u nekoj, nikad pre primećenoj, pukotini pećine. Zatim se javi strah. Pogled se sklanja u stranu da se ne izgubi sigurnost stečena u mraku. Ponekad se od slepila svetlost ne može ni primetiti. Mnogi provode život u vlažnom mraku pećine, ne shvatajući da izvan postoji čudesan svet, prepun nesagledivih mogućnosti... Tako je Andrej vodio monolog u sebi, obraćajući se, u stvari, svom božanskom sagovorniku. Objašnjavao mu je stvari koje ni sam nije znao da nosi u svojoj nutrini. Osvešćivao je tako sve ono što je nepregledno dugo bilo zapretno.

"Hvala ti što postojiš i što mogu da pričam sa nekim ko me razume i to pre nego što i sam shvatim šta hoću da kažem."

"Zahvali samom sebi. Dao sam ti ključ, ti si ga stavio u bravu, okrenuo ga i pritisnuo kvaku. Mnoga ćeš vrata otvoriti pre nego što spoznaš zašto si otvorio prva. Nemoj se predati zabludi da nešto znaš. Ne znati da ne znaš i misliti da znaš velika je klopka."

"Najdraži moj prijatelju, razmišljao sam o tome kuda vodi spoznajna evolucija. Možeš li mi reći nešto o tome?"

"Spoznajna evolucija vodi ka tebi samome. Naravno, kako bi drugačije moglo biti. Ali, znaj! Koristi svoje znanje da onoga ko ti priđe oslobodiš neznanja. Pojednostavi kako bi te sagovornik mogao razumeti. Što više predaješ znanje, više ga obogaćuješ. Zadržavajući ga, ono ostaje neoplemenjeno drugima, protokom fluida i informacija. To udaljava od otkrića Tajne. Dakle, prenosi to što imaš i dobićeš još više!"

14.

Izmaštana stvarnost

Iluzija *odvaja* od Stvarnosti.

Istina spasava od iluzije.

To što je imao neverovatnu sreću i priliku da ide, figurativno rečeno *iznad oblaka*, omogućavalo je Andreju da prozire ono što je bilo *ispod*. Imao je sposobnost da gleda u umove ljudi i na taj način, naime gledajući, obogaćivao je svoju percepciju, još dublje spoznavajući Mudračeva poruke u vezi sa prividnom stvarnošću koju svaki pojedinac za sebe kreira.

Izabirajući ono što najviše odgovara njihovoj predstavi o sebi i životu i hraneći tu predstavu, ljudi su stvarali svoje *subjektivne stvarnosti* i začinjavali ih nesvesnošću. Ove su se međusobno preplitale i mešale, opstajući u moru sveopšte narastajuće iskrivljene percepcije.

Andreju se činilo da su tzv. *druženja* bila više nalik situaciji na nekakvoj pumpi gde se sipa gorivo lažnih osmeha i pohvala i gde se plaća lažnim, licemernim slikama, nego na istinsku manifestaciju ljubavi. Kao da je u pitanju obogaćeno oktansko gorivo. Ogromna je bila energija koju su ljudi trošili u cilju dopadanja drugima, u cilju prehrane kružnih ideja bez sadržaja, da bi za uzvrat dobili vitaminizaciju sopstvenih verovanja, sopstvenog mesečarenja, sopstvene konceptualizacije života.

Bila je to avangardna predstava o ukrštanju bezbroj izobličenih projekcija. Čovečanstvo, obmanuto idejama, udaljavalo se od svoje svrhe. Svaka mogućnost suočavanja sa Istinom je bivala potiskivana narastajućim brojem projekcija, tehnološkim profinjavanjem ekrana, tj. uma.

"Stvarno, koje čudo sprečava da se bezbroj unutrašnjih konflikata ne ispolji kroz sveopšti nuklearni rat? Pa zdravstveno stanje čovečanstva i nije tako loše za ovu količinu poremećenih umova.", pomisli Andrej, neveselo pridodavši za sebe: "Kao da sam ja bolji!"

Energija oslobođena ovim iskrenim priznanjem učinila je to da Andrej u trenutku dobije ponovo viziju tri ekrana.

"Prvi ekran ti pokazuje kakav zamišljaš da jesi. Tvoj neosvešćeni deo bića iskrivljuje ti percepciju o samome sebi. Na srednjem ekranu može se videti ispoljavanje tvoje suštinske prirode. Slike trećeg pokazuju ti kako da se oslobodiš mehaničnosti u ponašanju, kako da se oslobodiš ropstva."

Najteže mu je valjda bilo da prihvati da nije ono za šta se smatra. Beše bolno objektivno viđenje onoga što se ni subjektivnom percepcijom nije usuđivao da gleda. Koliko bi bilo lakše zatvoriti oči, zaboraviti na sve, spavati! Najbolja odluka nije bila ni blizu laka. Pogled obogaćen saznanjem o svojoj pravoj prirodi sa srednjeg ekrana izazvao je još dublju potrebu za promenom.

Tri ekrana stopiše se u jedan, podeljen na hiljadu manjih.

"Tako te doživljaju drugi. Hiljadu posmatrača percipira te na hiljadu različitih načina. Negativna osećanja, tvoje i tuđe projekcije i još mnogo toga uslovljavaju tvoje ponašanje, koje je prema tome neautentično. Seti se tvog Porekla i osvesti Božanski Proces tebi.

Zaista, Andrej se toliko puta osećao baš tako, kao neki mehanizam sa različitim dugmadi. Pritisneš jedno, sve je O.K, pritisneš drugo, sve naopako.

"Nemoj se čuditi kad se zatekneš da razmišljaš onako kako bi tvoja majka razmišljala ili da radiš nešto na način na koji bi to uradio tvoj otac. Razumi svoje ponašanje, odvoj tvoje od svega što nije tvoje. Oslobodi se onoga što te guši, onoga što radiš da bi se dopao drugima. Zameni veštačko autentičnim, nadomesti traženje potvrda van sebe nalaženjem odgovora u svojoj najdubljoj prirodi. Izaberi: ili ćeš platiti cenu osvešćivanja, koja je u odnosu na ono što se dobija mala, ili ćeš se cenkati robujući bezvrednom." Izgledalo je da su ekrani opremljeni nekim nevidljivim zvučnicima jer se drugi izvor glasa koji je pratio slike nije mogao videti.

"Toliko sam vremena uložio u svoje sazrevanje, a ništa! Imam utisak ne da ne napredujem nego da nazadujem!", reče Andrej.

"Često spoljašnje kasni za unutrašnjim. U ogledalu, dobijenom svesnim prolaženjem kroz Sedam Prstenova, primećuje se do malo pre neviđeno. Svetlost napretka, rasplamsala Božanska Iskra, osvetljava neprimećivano. Ne brini!" Andrej kao da je ovo već bio čuo negde.

"Verovao sam da predstavljam ono što su mi drugi servirali kao istinu, i o čoveku, i o životu, i o meni u svemu tome. Imao sam nejasne, frustrirajuće, ali ipak nekakve uloge. Nisam znao ni za pitanja a kamo li za odgovore zbog kojih sam, odkad te poznajem, izgubio čvrsto tlo pod nogama!"

"Oslobađanje od prividnih tačaka oslonca uvek je bolno. To je cena putovanja prema Istini. Usaglasi se sa Božanskim Postojanjem, saživi se sa njim. Bićeš ono što moraš biti, radićeš ono što je najbolje da radiš. Bežanje od suštinskih pitanja nudi trenutno olakšanje, ali život ne traje jedan dan. Bez suštinskih pitanja nema ni suštinskih odgovora. Svi odgovori oduvek postoje, potraži ih."

"Pomozi mi! Reci mi ko sam ja zaista!"

"Ti nisi skup misli koji sačinjava tvoj um, osećanja, ubeđenja, sećanja, maštanja. Ti sigurno nisi ubeđenja, sećanja i maštanja. To je um. Um je um, a Ti nisi um.."

"Ko se, u stvari, pita? Ko misli?", Andrej uputi pitanje i Glasu i sebi.

"Interesantno pitanje, još zanimljiviji odgovor. Niko!", odgovori Glas.

"Niko?"

"Niko!"

"A ko si Ti?", mladić ponovi pitanje na koje dosad još nikad nije dobio odgovor koji bi ga zadovoljio.

"Kad budeš spoznao ko si Ti, spoznaćeš i ko sam Ja. Kao što ti već rekoh Iskonska tajna ukazuje na još jednu Tajnu..."

15.

Oslobađanje od uticaja okoline

Vide li oči sebe dok gledaju?

Prateći ritam daha, Andrej je uviđao od koliko se pokreta sastoji disanje. Činilo mu se kao da je ritam disanja, u stvari, opštenje sa energijom kojom je prožet svet. Opružen na krevetu, zatvorio je oči i počeo duboko da diše, zamišljajući vazduh kako, poput sunčevih zraka, sastavljenih od malih pozlaćenih čestica, ulazi kroz nos i niz dušnik kao kroz neko korito reke, odakle se uliva u okean. Pluća su se punila vazduhom i tako napajala zdravljem i radošću. Sitne čestice Božanske energije dalje su nastavljale svoj put kroz krvotok sve do poslednje od milijardi ćelija. Telo je pulsiralo kao veliko srce dajući ritam organima, gde se onda akumulirala snaga i opuštenost, a odmor odlazio netragom. Sve je podsećalo na sinhronizovani ples mikrokosmosa.

"Duboke spoznaje čekaju one koji su se dali u potragu.", čuo je Andrej poznati glas.

"Možeš li zamisliti kako će me gledati moji prijatelji ako im ispričam šta mi se dešava? Već mi govore da nisam normalan.", reče mladić zabrinuto.

"Zemaljska kugla vrví od krojača suženog uma. Za mnoge je lakše krojiti tuđi život nego promeniti sebe. I po mom skromnom ubeđenju, takvi prijatelji koji se čude istinskom i ne odobravaju ga, koji nisu upućeni, nisu ti ni potrebni. Bolje je biti sam nego okružen ljudima od neznanja. Takav je ovaj svet. Pravi, probuđeni čovek smatra se ludim dok svako onaj ko se uklapa u društvene standarde dobija priznanje za svoju prilagodljivost. Kao kad bi usred ludnice 100 ludaka uperilo prst u normalnog zato što on nije podlegao trendu iskakanja kroz prozor."

"Statistika je definitivno na njihovoj strani!"

"Definitivno. Zamisli kad bi ludaci priznali da su ljudi. Teško. Najopasnija bolest čovečanstva je nesvesnost, ali niko ne pridaje važnosti ovoj dijagnozi. Čovečanstvo, u stvari, boluje od povišene temperature, recimo da ima 41 stepen Celzijusa. Predsmrtno stanje, boga mi. Ko god svoju temperaturu dovede u normalu, hladi se i prema tome nije normalan. Kakav paradoks! 36,6 - ludilo!", i Mudrac ne odole nego se prepusti navali smeha.

"Nešto slično se dešava sa mnom. Proglašavaju me ludim. Sve češće čujem opaske da moja razmišljanja nemaju dna..."

"Površina se ne može pohvaliti dubinom. Kakve odgovore možeš dobiti od onih koji ih ne traže, onih koji ti drže predavanja o tome ko si i šta si, a pri tome nemaju pojma ko su oni sami? To što držiš do mišljenja svog okruženja zarobljava te u njegove granice. Trebalo bi da slušaš svoj unutrašnji Glas, a ne glasove oko sebe. Brzo ćeš propasti slušajući svačija uputstva. Potraži Znalce..."

Ne prateći baš u potpunosti šta mu sabesednik govori, Andrej kao da je kaskao za informacijama koje dobija. I ovaj put vratio se 5 sekundi unazad:

"Stalno slušam o tome kakav moram biti! To je grozno!"

"Kojim delom sebe neostvarenog, kojim delom svoje senke plaćaš da bi doživeo priznanja ljudi koji te ne vide? Nemoj tražiti krivce oko sebe. Odgovoran si ti! Što više optužuješ druge, to više samog sebe lažeš. Ti si taj koji je za krmilom. Promeni malo pravac, promenićeš i tok."

"Ali ti ne možeš da zamisliš kako me taj svet nadobudnih nervira!"

"Ma niko tebe ne nervira osim tebe samog, veruj mi. Gubiš priliku da se izdigneš iznad situacije kad god ti se tako nešto desi. Tražiš razloge na pogrešnom mestu. Za promenu spoljašnjih događaja potrebna je unutrašnja promena. Ne upiri prstom u bližnjeg, pogledaj u sebe. Niko tebe ne nervira, nego ti dozvoljavaš nervozi da te nadvlada. Budi srećan što imaš priliku da se sučeljavaš sa svojim nesvesnim porivima. Mora da ti se mnogo sviđa da budeš nervozan. Prosto obožavaš tu ulogu. Uglavnom je to neka vrsta projekcije, nervira te u drugome nešto što ti, u stvari, ne prija ni u tebi samom. Uostalom, ko te tera da budeš u društvu ljudi koji ti idu na živce."

"Kako si ti surov!"

"Mladiću! Ti privlačiš učesnike svog života, ti stvaraš svoj film. Svaki radio-program privlači specifičnu grupu slušalaca. Kad budeš emitovao druge muzičke talase, promeniće se i slušaoci. Takođe, budi oprezan. Nijedno društvo ne gleda blagonaklono na one koji izleću iz jata. A kako si ti još neuk i nevičan takvom izletanju, može ti se desiti da se tvoj osećaj krivice zloupotrebi i da ti se saspe olovo u krila. I drugo: što više pokušavaš da plasiraš Istinu o čoveku, to više rizikuješ da ćeš kažnjan..."

"Znam ja to, znam...", odgovori mladić zamišljeno gledajući u neku neodređenu tačku ispred sebe. Mudrac kao da je zahvatao direktno iz Andrejevog iskustva.

"Obično se dešava da ljudi slušaju ono što je vredno čuti samo napola, koliko im se sviđa. I obrnuto: odlično čuju stvari koje je izuzetno štetno i slušati a kamoli primiti k znanju.

Briga o tuđem dobru je omiljeni sport većine igrača. Ali slušajući tuđe savete, nasleđujemo i tuđe živote. Veruj mi, veoma je loš izbor biti cimer u zatvoru sa onim ko te je zarobio."

Andrej, kao malo dete, sada umesto mehanizma ljutnje pokrenu mehanizam osvetoljubivosti. I tek što je proslovio nešto u tom smislu, Mudrac ga prekine:

"Nemoj osuđivati, Andrej, razumi! Čovečanstvo robuje neznanju. Vidi božanstvenost ljudskih bića, gledaj očima božanskog bića. Budi zahvalan onima koji su ti, činjenjem zla, pružili priliku da praštaš i učiš. Praštanje oslobađa, izdiže iznad zakona uzroka i posledice. Ali znaj, još bolje nego praštati jeste ne zameravati. Praštajuæi, umesto da emituješ negativne vibracije mržnje, osvešæuješ Sveprisutnu vibraciju Ljubavi, harmonizuješ sebe, bližnjeg i celi Kosmos.Što god da činiš drugima, činiš zapravo sebi. Što činiš sebi, činiš i drugome. Prividno mnoštvo je u suštini Jedno."

"Nisi ti za to! Ne pokušavaj nemoguće! Nikada nećeš biti srećan! Nikada nećeš umeti da izadeš s tim na kraj! Zašto bi bio drugačiji! Zadovolji se time što imaš!, mladić je u jednom dahu izdeklamovao čitav niz negativnih zapisa koje je nosio sa sobom od malena. A onda, nekako pomireno, rezignirano priznade: "Mada ima neka doza istine u svemu tome..."

"U svemu postoji neka doza Istine. Istina je izvor svih laži. Prava količina otrova leči. Prevelika svakako ubija."

Andrej iskoristi osmeh kao oružje ćutanja.

"Ako uradiš drugačije, izneverićeš očekivanja onih koji te najviše vole! Često su oni koji su nam dragi i mili skuplji nego najskuplje drago kamenje. Ograničenja zaista skupo koštaju.", Mudrac se poigrao rečima.

"Nemoj da sanjaš. Budi realan, savetuju usnuli..."

"To su najbolji saveti ali, na žalost, oni koji to savetuju ne razumeju suštinu. Njima ni ne pada na pamet pomisao da spavaju zarobljeni najdubljim snom."

"Najžalije mi je mojih prijatelja. Oni plivaju u tim vodama, jednostavno se bojim da ih sve do jednog ne izgubim."

"Razumevanjem sebe, razumećeš i razloge njihovog nerazumevanja. Ne poseduješ ni sebe a već si se uplašio da ćeš izgubiti druge. Strah od gubitka iluzije je velika iluzija. Oslobađajući vibracije svog Istinskog Bića, mnoge ćeš izgubiti, ali ćeš mnoge i naći. Izgubi lažno društvo, taman nikog drugog ne našao osim Sebe. To je cena sazrevanja. Prosjavaj To što Jesi i srećaćeš ljude koje je potrebno da sretnoš, prolazićeš kroz događaje kroz koje je potrebno da prodeš. Čitav kosmos će podržavati tvoje uspinjanje ka zvezdama, tvoj hod sa periferije ka centru."

"A sudbina?"

"Jesi li zaboravio šta sam ti govorio? Ti stvaraš sudbinu! Svaki trenutak zove svojom puninom. Različitost svakog trenutka neprekinuto je čudo. Strahovi od promena i tuđih osuda uskraćuju i zakidaju od života. Strah od nepoznatog sprečava upoznavanje čari života"

"Znam da si u pravu, ali negde duboko u meni odzvanjaju stara verovanja. *Ko visoko leti, nisko pada...*"

"Misli na sopstvene granice i one će dobiti oblik tvojih vizija. Ponavljaj neku frazu i njen sadržaj će prožeti ceo tvoj život. Učili su te o nemogućnostima, počni da veruješ u mogućnosti."

"Baš bi me zanimalo kako da izvedem to čudo."

"Osvesti um. Neprekidno se šetaš unutar granica uma, iskorači ponekad, zaboga! Čovečanstvo sanja život. Individualna verovanja rađaju kolektivna. Relativno doskora ljudi su verovali da je Zemlja ravna i da se Sunce vrti oko naše planete. Neko je morao prvi započeti sa ovim pogrešnim viđenjem a zatim su tog nekog mnogi počeli da slede. I danas čovečanstvo veruje u zablude. Nije putovanje u svemir dokaz da se spoznala Istina o životu. Ratovi, bolesti, to su dokazi koliko smo daleko od krajnjih rešenja..."

"Ali ima i velikih umova."

"Naravno, potrebna je velika zapremina da bi se smestile mnogobrojne zablude. Neosvešćeni veliki umovi stvaraju velike ratove da bi dokazali sopstvenu veličinu. Svet je prepun ideologa i filozofa, a *istinologa* skoro da nema. Oni čiji veliki umovi bivaju osvešćeni najčešće bivaju prozivani najvećim ludacima, suviše je jaka njihova svetlost da bi ih lažne oči mogle gledati."

"Voleo bih da mogu da pomognem drugima..."

"Kao prvo, probudi se! Da bi uopšte mogao da pomogneš bilo kome, moraš prvo pomoći sebi. Ponekad je želja da se pomogne drugome prevozno sredstvo za beg od svojih problema. Štetno je navoditi druge da budu onakvi kakvima mi želimo da ih vidimo. Iskusni *Energetski Vitez* zna da najviše doprinosi drugima svojim ličnim sazrevanjem. Pozitivan primer pomaže više nego hiljadu reči. Individualno sazrevanje znači i kolektivno, a kolektivno znači i individualno sazrevanje. Što si zreliji više tvoje vibracije transformišu celokupnu kreaciju. *Vitez* ne gubi energiju u ubeđivanju, on je primer svakom tragaocu za Istinom. Znaš kako se kaže: *Besposlen pop i jariće krsti!* Prema tome, samim postojanjem, samim svojim pulsom i dahom ti jesi faktor promene, bio toga svestan ili ne. Uostalom, ko ima oči, neka gleda.

Tvoj životni put biće putokaz za mnoge."

Mudrac duboko uzdahne. Rekao bi čovek da se umorio. Neupućeni čovek, dabome. Andreju se oči zasijaše.

"Doći će dan kada će vibracije tvog bića prouzrokovati odgovarajuću rezonancu u srcima onih koji su spremni da slede puteve Istine. Stvoriće se kritična masa hrabrih Vitezova, potrebna za buđenje zarobljenih u kolektivnom snu."

"Čudesno!", uzviknu Andrej oduševljeno.

"Istinito!", doda Mudrac s poluosmehom.

16.

Vodonoša

Osećaj napora hrani iluziju o činjenju.

Veliki napor je činio vodonoša penjući se strmim putem na vrh planine. Tu je živelo stanovništvo oslonjeno na njegove usluge. Vremenom ljudi zaboraviše i gde je izvor sa kojeg vodonoša donosi vodu i kako i zašto. A on se osećao dobro čineći dobro ljudima. Nekoliko puta je za dana uspevao da u dolini napuni posude. Sada je išao opet uz brdo, zadovoljan što pomaže. Evo već drugi krug započinje a još nije uzeo da se sam napije. Bio je zauzet razmišljanjem o tome kako će oni gore izdržati bez vode, te da nijedna kap ne sme biti izgubljena.

Podeliće vodu kao uvek i onima koji su žedni i onima koji nisu. Ovaj put išao je sporo. Mesec je preuranjeno izmileo na nebeski svod a Sunce beše polako silazilo ka zapadu. Vodonoša je osetio mučninu u stomaku, usne su mu bile suve, teturao se. Pred prvom kućom planinskog mesta srušio se u travu. Voda iscurila.

Bilo je ljudi, uglavnom od onih koji su dobili vodu a da je nisu ni tražili, koji su odmah optužili nesrećnika za nehat (prosuo je dragocenu tečnost) ali i za pijanstvo. Bilo je srećom i nekoliko njih koji su odmah pritrčali i pomogli da se vodonoša prenese na skromni ali udobni krevet u najbližoj kući. On je disao, bio je pri svesti, ali nije imao snage ni da govori, ni da ustane.

Tako prođe neko vreme a onda se oseti neka nelagodnost u naselju. Ljudi nisu imali vode za piće. Zavladao je panika. Niko nije znao gde je izvor a vodonoša nije imao snage da im objasni. Niko se nikada nije ponudio vodonoši da mu pomogne a on sam nije nikada pozvao pomoć. Niko se nije ni raspitivao za izvor. Čudan svet je živio na toj planini.

Čitave noći i naredni dan do uveče stanje je bilo isto. Zatim se začu lelek. Ljudi shvatiše da su propali. Počeše se moliti kako su znali i umeli. A behu zaboravili i šta je to molitva i kako da se pomole.

Srećom, počеше se stvarati oblaci i vrlo brzo dunu strašan vetar. Udari i prvi grom. Svali se kiša na meštane i na njihove molitve.

Vodonoša oseti olakšanje. Napi se ovog dara sa neba i ustade.

Svi su se te noći dugo veselili.

Sutradan ih je vodonoša odveo do izvora. Bio je to dug i mukotrpan put.

Podelivši znanje sa stanovnicima planine oslobodio je i sebe i njih.

17.

Sukobi podstanara uma

Ti kao i svi imas samo Jedan Zadatak:

Spoznati Sebe.

Potraga za Tajnom je Andreja ponovo vodila prema trgu gde je prvi put sreo svog vodiča. Bio je preplavljen dobrim predosećajem da je na putu potpunog otkrovenja Tajne.

Ovaj put ga presretoše Tri Prvobitna Mudraca. On sede na klupu koja je srećom bila u blizini. Opet je imao viziju. Andrej se uštinuo za obraz da proveri nije li ovo ipak san. Ne. Bio je svesniji nego malo kada pre. Iako nisu otvarali usta, Andrej ih je čuo da govore. Ali to beše neki sliveni glas, sastavljen od tri boje. Razumeo je da su mu rekli: *Došli smo da obogatimo novim putokazima tvoj Put ka Stvarnosti.*

"Samo izvolite!", prousti mladić, ali tako da više nije bio siguran govori li on to glasno ili onako *u sebi*, kao Mudraci što stajahu ispred njega.

Pogledao je naokolo. Svet je i dalje prolazio. Niko nije video bića koja ga ugostiše svojim prisustvom. Sedeo je na klupi i gledao u dimenziju koja nije pripadala svetu čulnog opažanja. Istovremeno je osećao povetarac na svojoj koži i daleku vrevu gradskog života. "Samo izvolite!", ponovio je.

"Mali podstanari uma, koji predstavljaju svaki za sebe po jedan skup utisaka, međusobno su često suprotstavljeni. Njihovo mnoštvo ukazuje na to da je Upravnik prekriven galamom ove razgoropađene posluge. Rasprostranjenost podstanara oznaka je jednog haosa od života. Želim da pušim a želim i da budem zdrav! U stvari, ne volim ja osobu prema kojoj osećam "ljubav"! Hoću da putujem a da se ne istrošim! Voleo bih da uradim nešto što se neće dopasti mojim roditeljima... Podstanari su moralni koncepti, sećanja, želje, očekivanja, sve ono što je biće prikupilo tokom života. Zbog njih ponekad ličiš na ping-pong lopticu, koja leti čas tamo, čas ovamo. Ko tu šta želi? Šta želiš ti? Koje su tvoje istinske potrebe? Koji deo uma želi ovo a koji ono?"

"Ko sam ja zapravo? Ko zamišlja da misli? Ko sluša? Ko je onaj koji čuje? Ko tu šta oseća? I kako sve to, u stvari, funkcioniše?", Andrej je sada slušao prepirku svojih glasova koji su se međusobno nadjačavali. Na neki način, kao da su Mudraci preneli Andreju i neka znanja koja mu nisu saopštavali samo verbalno kao što je imao prilike da čuje.

"Teško je prepoznati Sebe usred pozorišne predstave gde veliki broj glumaca igra svoju ulogu uverljivo, kao malo koji profesionalac. U tom bezdanom svetu vlada anarhija i stalna sukobljavanja zaraćenih strana. Jedni se grupišu oko jednog zajedničkog cilja, drugi oko drugog, treći opet oko nekog trećeg. Svako se bori za svoj cilj, a ti, Andrej, ostaješ sam i ophrvan unutrašnjim tokovima koji ti remete život. Njihov konačni rat do istrebljenja je tvoj poraz. Ti si poraženi. I na spoljnjem planu takođe propadaš."

Iako se u mladom bogotražitelju pokrenuo niz tokova osećanja i misli, reka mudrosti nije prestajala da se uliva u njega.

"Trebalo prevazići zamišljanje o sebi da bi se došlo do pravog Sebe. Pobjeda u borbi za Sebe ima smisla, dok ona u kojoj se boriš protiv drugih sa ovom uopšte ne može da se meri. Nije cilj da budeš najbolji već da *Budeš*. Pođi u susret onom dečaku koji obitava u tvom srcu. Seti se dečjih snova kao i svega onog zbog čega si žrtvovao te snove. Zašto si sopstvenu viziju stavio na oltar kolektivnih ograničenja? Nisu li te odrasli, iz nesvesnog straha da ne izmakneš njihovoj kontroli, primorali da prestaneš da sanjaš svoj san kako bi počeo da sanjaš njihove? E kada bi isti ti mogli da te probude! Ali, koga će da probudi onaj koji spava?"

"Ne uspevam da se izrazim onako kako bih želeo, da objasnim sebe drugima. Često sam neshvaćen, i sad već zazirem od ispoljavanja svojih misli i emocija.", reče Andrej s tugom u glasu.

"Oslobodi se zida koji zarobljava ono što je u tebi autentično, oslobodi se maski koji te sprečavaju da manifestuješ Ono što zaista Jesi. Autentično postojanje je autentični zadatak. Budi ono što jesi a ne ono što drugi žele da budeš. Autentično postojanje nije nekakva rekreativna aktivnost pa da se vežba dva puta u nedelji. Bog je autentičan. Od Njega se *udaljava* svako ko se prekriva koprenama iluzija."

"*Ne maštaj*, govorili su mi, *Stani nogama čvrsto na zemlju*. Svaki moj pokušaj leta u veliko plavo nebo osujećen je, satrven još u začetku."

Andrej nije mogao da zadrži suze. One su se lile niz obraze noseći sa sobom žal za svim onim izgubljenim prilikama, sećanje na udarce neodobravanja. Konačno, bile su to i suze radosnice jer je otkrivena opet ona zemlja iz sna koja pripada svakom čistom srcu.

Energija koja je dugo bila zarobljena oslobodila se u trenutku večnosti. *Vitez* oseti da je deo kosmosa. Kao da se istovremeno nalazio svuda. U sebi je obuhvatao kosmos. Osetio je tu neprocenjivu slobodu kojoj se teži. Shvatio je da može, štaviše, da mora da leti.

18.

Ljubav, seksualnost, materijalnost

Nemir govori o odsustvu mira.

Ljubomora je znak da nema ljubavi.

"Crveni, narandžasti..." Andrej je ponovo *video* konstituisanje Prstenova... "Zeleni." Tu zastade. "Šta je ovo? Gde su ostali?"

"Dragi putniče, letimo iznad spoljašnjih Prstenova Sazrevanja na visini od 999 milimetara. Molimo vas da obratite pažnju na najinteresantnije turističke atrakcije..." Ženski glas pripadao je stjuardesi čija je pojava odmah zaokupila Andrejevu pažnju, kao da je misao o Prstenovima koji su nedostajali ustukla i napravila mesto novoj, instinktivnoj.

"Milimetar do metra! Gospode Bože! Otkud ja u avionu koji leti tako nisko? Ko je taj ludak što upravlja ovom letelicom?"

Ljubazna žena privlačnog, gotovo izazovnog, izgleda stade tik pred Andreja i produži započetu rečenicu: "... Atrakcije ljubavnih dogodovština!"

"Baš interesantno!", pomisli Andrej zatreperivši od blizine ove žene. Nekim atomom svesti kao da je znao da je ona himera, ali nije mogao da vidi ništa na njoj što bi upućivalo na neljudsku prirodu: nije imala ni krila, nije bila ni anđeo ni sirena. Bila je veoma, veoma lepa i zavodljiva.

"Na levoj strani imate priliku da posmatrate primerke ljudske rase *računovodstvenog* shvatanja ljubavi. Ovakvi tipovi ljudi zadovoljni su jedino ako dobiju više nego što pruže. Oni jako vode računa o količini *vrednosti* koja je u opticaju. Na primer, onaj čovek tamo je jako nezadovoljan što je pružio svojoj partnerki deset merica ljubavi a ona njemu uzvratila sa samo tri. Ona se zapravo uplašila da mu ne pokaže koliko joj je zaista stalo. To ju je ukočilo. On je zbog toga frustriran. Misli da je sada izgubio na značaju. Odlučio je da bude bolji igrač. Sutra će joj on već pokazati kako se igra. Daće i on njoj tri merice ljubavi ili možda bolje samo dve. Dve nedeljno, ne više. I kakva je to žena kad tako malo voli i tako malo razume? Naći će on bolju, pravu...

Ovaj princip imao je široku primenu. Masa ljudi rukovodila se računicom u odnosima."

Andrej je, pored toga što je mogao da vidi sve oblike izvitoperenja ljubavi, mogao i da se energetski poistoveti sa jadnim marionetama. Ono što je osetio svojim bićem bilo je jezivo; bio je tu i veliki broj energetskih informacija koje se ne mogu pročitati u knjigama. Prosto rečeno, stekao je znanje o ovoj pojavi. Prepoznao je i svoje nekadašnje odnose sa osobama suprotnog pola u ovom Obruču Zrenja. Srećom, za njega takvo ponašanje bilo je daleka prošlost.

"Vruće je u limbovima uma, zar ne?", začuje se iz pilotske kabine. Glas je pripadao Mudracu.

"Ah, znao sam da si ti!", klikne Andrej od radosti. Posle užasnih prizora dobro mu je došlo da vidi nekog svog. "Mada ne vidim baš potrebu da letimo tako nisko."

"Za niske pojavnosti niski let!", reče Mudrac pa produži: "Zamisli ovaj paradoks! Velika većina ljudi stalno proverava svoje partnere. Stalno dovode onog drugog u situaciju da se pokaže u nekoj vrsti nevernosti, u delu ili reči, nije bitno. Ili ih, pak, namerno prave ljubomornima. Jer ako je osoba ljubomorna, stalo joj je, ako nije, ništa od ljubavi."

Kako je Andrej prepoznao sebe u primeru, lako se postideo: "Znam.", reče, "Znam."

"Vrlo je popularno, kao neka vrsta sporta, zaljubljevati se u ideju o partneru. U početku, ti vidiš samo ono što ti se sviđa. Ono što ti se ne sviđa, ne želiš da gledaš. Međutim, posle nekog vremena...", umeša se stjuardesa u razgovor, izbacujući svoje kukove u prvi plan.

"Trgovati ljubavlju slično je kao trgovati Istinom, naime, lagati. Ljubav je bezuslovna, ne očekuje, prašta, osvetljava. Da bismo voleli druge, potrebno je da volimo sebe. Nužno je da poštujemo sebe, ako hoćemo da poštujemo drugog, da prihvatimo sebe, da bismo prihvatili i razumeli one oko nas. Kad spoznaš svetlost svoje istinske prirode, ti ćeš je videti i u

drugima, zar ne? Treba voleti i one koji sebe ne vole, poštovati i one koji tebe ne poštuju. Na taj način ćeš neutralisati njihovo negativno zračenje. Ljubavlju razumi, razumevanjem voli! U tradiciji spoljašnjih boja je da se veze održavaju jedino kako se ne bi izgubilo uloženo, kako bi se održala iluzija na uštrb Života. To se dešava i kod veoma mladih ljudi koji pred sobom imaju čitave decenije. Vezivanje isključuje sreću. Ljubav oslobađa. Vezivati se lancima dugoročnih perspektiva lišava Postojanja. Svaki trenutak vredi i jeste večnost."

"Učili su me da je prilagođavanje pravilima igre neizbežna stvar!", razmislivši malo, reče Andrej.

"Prilagođavanje zakonima svetine ubija, brak opstaje po cenu onih koji ga sačinjavaju. Pravi pristup je međusobno naglašavanje individualnosti. Biti ono što jesmo, pomoći i drugome da ispolji svoje pravo Ja. Ne treba ljude prilagođavati svojim merilima nego se diviti različitosti, voleti razliku. Različitost nije mana, već je neprocenljivo blago. Uzalud će se neko promeniti na spoljašnjem nivou kad će u njemu nastaviti da tinja ono što je prigušivano. Samo unutrašnji rast spasava, Treba odbaciti sve ono što je štetno. Negovati svesnost."

"Ah, kako mi je teško da živim sam!", uzdahnu mladić sasvim iskreno.

"Strah od samoće privlači pogrešno društvo. Strahom zbog gubitka *voljene* osobe prikrivaš gubitak svog identiteta. Svako ko veruje da je nešto ipak bolje nego ništa, grdno se vara.", reče Mudrac u želji da uteši svog štićenika.

"I ti si mi neki bračni savetnik! Slušajući tebe, malo bi koji par opstao."

"Zavisi šta se hoće postići nekim odnosom. Loš sam savetnik za one koji se ušuškavaju u slatkim konformnim lažima. I šta je važnije: brak ili individualnost? Često najbolji ljubavni parovi propadnu od situacije braka. Loš spoj ubija i najbolja bića. Absurdno je žrtvovanje živih ljudi da bi se spasio mrtav brak. Verovati u već raspadnuto slično je što i puniti džepove nitroglicerinom."

"A slatke male *nečasne* prevare?"

"Često šampioni dolaze baš s najviših mesta. Ali zašto se zaklanjati za laž, ubeđivati i sebe i druge da te seks ne zanima. Uostalom, ventil avanture može doprineti sazrevanju bića. Iskušenik se može razočarati u iskustvo koje je priželjkivao i shvatiti neke stvari. Ako je veza iz koje je malo izašao, prava, ona će izdržati sve muke i padove, i opstaće. Ako se raspala, znači da nije ni valjala i nema razloga za žaljenje. Mašta može da zaludi. Iskustvo donosi spoznaje."

"Ko se zakleo na večnu ljubav? Onaj isti koji će sutra krenuti u nova iskustva.", progovori mladić s gorčinom u glasu i skrete pogled sa sagovornika.

Mudrac ga osokoli: "Slobodno zamoli Boga da upoznaš adekvatne i optimalne seksualne partnerke. Zar nije bolje proživeti nešto, nego ostati pod večnim pitanjem i stalno zatomljavati svoj instinkt?"

"Ovo je stvarno novost! Dosad sam nailazio na moralne pridike kad je ova tema u pitanju. Ukorenjen sam u shvatanju da Bog ne odobrava (suvišnu) seksualnost."

"Vidi dokle su te doveli takvi svetonazori! Da je manje seksualnih inhibicija, bilo bi manje frustriranih političara, manje ratnih žarišta. Ratovi, fanatizam i razni drugi oblici nasilja najvećim delom vode poreklo od neostvarene seksualnosti. Svet lišen seksa bio bi lišen i života. Stvaraoc predstavlja vrhunac ekstaze. Zar je onda čudno što ljudi teže telesnom sjedinjenju i vrhuncu? Um razdvaja, sudi i osuđuje. Možeš ili da prihvatiš svoj libido ili da se s njim sporiš. Izbor je na tebi."

Andreju je pao veliki kamen sa srca. "Ah, kako je to divno!", reče on ozaren.

"Seksualne frustracije u stanju su da zatome razvoj ljudskog bića kao malo koja druga stvar!", reče Mudrijaš značajno pa nastavi: "Orgazam je stanje bez uma, ono čemu teži istinska duhovnost. Osveščena seksualnost potpomaže sazrevanju. Potisnuti libido na površinu iznosi nezadovoljstvo, patnju, nervozu..."

"Podstanare glave!", dodade Andrej.

"Za mnoge je duhovno sazrevanje u velikoj meri nemoguće bez seksualne ostvarenosti. Zamoli Boga da iživiš svoje muško biće. Zamoli!"

"Kad smo već kod konkretnih stvari, mogu li isto tako da zamolim i za optimalizovanje finansijskih prilika?" Andrej je koristio situaciju. Bilo je divno biti liberalan u odnosu na Boga.

"Svakako. Kvalitet tvog razvoja u mnogome zavisi od duhovne i materijalne usklađenosti. Sećaš se, već sam ti govorio o onom famoznom krstu. Duh i materija su saveznici, njihovo delovanje je uzajamno. Duhovno sazrevanje se mora manifestovati u obliku boljih uslova života, boljeg zdravlja, više zadovoljstva, više radosti i u poboljšanju međusobnih odnosa i vecoj ostvarenosti u svakodnevnicu. Čemu deliti sazrevanje na duhovno i materialno? Materijalne potrebe je nužno zadovoljiti, a ne od njih bežati. Jednog dana ćeš možda prevazići potrebu za materijalnom udobnošću, ali to mora biti posledica tvog duhovnog sazrevanja. Materijalno obilje ne stoji u suprotnosti sa duhovnim sazrevanjem. Važno je kako se bogatstvo stiče i kako se troši. Bogatstvo stečeno na pozitivnim vrednostima vredi zlata. Novac kao jedini cilj vodi u tamu, kao sredstvo finansijske komocije ono predstavlja saveznika. Moleći Boga za harmonizaciju vibracija sa Genetskim Kodom, olakšaćeš proces duhovno materialne harmonizacije. Potrebno je mnogo imati da bi se moglo mnogo i dati. Obogati se svetlim principom kreativnosti. Primi priznanje za stvoreno ali i odaj priznanje. Primiti ne znači uzeti. Zastoj u saobraćaju može da nastane iz oba pravca. Onaj ko ne ume da primi, neće umeti ni da da. Bezuslovno primiti i dati to je uslov procvata i na individualnom i na svevasseljenskom planu... Da, da, dragi moj...Da, da..."

19.

Lektira opet

Nema Znanja bez Ljubavi.

"Potrebno mi je malo odmora! Ovaj tvoj ubrzani kurs me iscrpljuje. Stalno razmišljam o tvojim porukama. Ne prođe ni minut bez postavljanja novih pitanja. Zamolio bih te da se u

narednih nedelju dana ne družimo.", reče Andrej svom prijatelju i savetniku. Osećao je da ne može više da apsorbuje ni jednu jedinu novu misao, niti da o njoj meditira.

"Kako hoćeš!", odgovori Mudrac, "Kad ti budem zatrebao, pozovi, ali ne pre isteka roka koji si sam odredio... Iskoristiću to vreme za neke specijalne zadatke. Za nešto u vezi sa Tajnom.", dodao je kako bi zagolicao Andrejevu maštu i smešeci se, jednostavno iščileo ispred Andrejevih očiju.

I tako prođe nekoliko dana u znaku sve novih i novih pitanja i dilema. Andrej se uverio da je takav tok misli bio neophodan za njegov razvoj. Čeznuo je za svetim prisustvom Mudraca, ali ništa. "Mora da je zaista na specijalnom zadatku...", mislio je Andrej, "Ne mogu da živim bez odgovora na pitanja koja mi se stalno javljaju, a njega nema. Potražio sam odgovore u sebi, ali oni očito nisu dovoljno sazreli..."

Srećom, Andrej u stanu nabasa na Lektiru za Energetskog Viteza. Slučajno ju je video kako kao mali izvor svetlosti treperi na polici za knjige, pored saksije sa cvećem.

"Bože, gde je bila ova knjiga? Svuda sam je tražio..." Ali ovoga puta knjiga je bila drugačija. Imala je mnogo više stranica. "Kako to?", pitao se Andrej. "Jesam li ja napisao ove stranice i kada? Da nije možda da se zajedno sa mojim sazrevanjem uvećava i broj ispisanih strana?"

Oduševljeno je zgrabi i utonu u čitanje:

"Tražiti potvrde u drugima, biti zadovoljan samo kroz posedovanje željenog predmeta, biti srećan samo sa željenom osobom, takve i slične stvari čine da kreneš putem vezivanja. Pomeru se težište izvan centra, nema oslonca na Istinu koja je već u nama. Vezan za tuđe potvrde, ustupaš drugima pravo na svoj život.

Vezanost za stvari čini da životom upravlja konformistički, pomalo kičerajski osećaj posedovanja. Da li je važnije posedovati ili biti? Ne isplati se izgubiti sebe da bi se posedovao neko drugi. I kako se uopšte nešto može posedovati ako čovek nema sebe?

Velika je zamka i potreba za priznanjem. Veliki broj naprednih ideja nije prihvaćen u momentu kada su obznanjene. Mnogi napredni ljudi su čak i osuđivani kroz istoriju. Teško je biti ispred svog vremena. Ne smeš robovati potrebi za time da se tvoje ideje prihvate na odgovarajući način.

Identifikacijom, pak, sa popularnim idejama, praćenje mode, čitanje knjiga koje se, eto, kotiraju, slušanje muzike sa top liste stvara jednu prilagodljivu prirodu koja je izgubila svoju autentičnost i utopila se u masovni kulturni milje. Potrebno je promeniti sve što je nakalempljeno da bi se dobila potvrda. Ali istinske potvrde nema od strane ljudi koji te okružuju. Tu potvrdu dobijaš iz svoje probuđene prirode.«

20.

Svet energija

Svesno doživljena Iluzija

je Put ka Stvarnosti.

Šetajući gradom, Andrej se našao ispred izloga knjižare. Među zanimljivim naslovima, uočio je tamno-plave korice knjige na kojima su bile predstavljene konture čoveka u meditaciji. Te konture isijavale su svetlošću.

Uzeo je knjigu sa snažnim osećajem da traži precizno definisani odgovor na ono što je zvao Tajnom nad Tajnama.

Da li je ova knjiga bila novi putokaz koji bi ga mogao približiti tajni? Da li je ovde bio odgovor na pitanja koja je mnogo puta zaobišao, svesno ili nesvesno, iz straha da ne shvati odgovor, iz straha da ne sazna previše?

Setio se razgovora sa Mudracem ("Kako mogu da vidim svetlost za koju osećam da uliva život svemu oko nas?" "Neka ti to isijavanje posluži kao pomoćno sredstvo na putu do Apsolutnog Izvora.") i njegove misli se ubrzaše. Sada je shvatio zašto je posle vizije stvaranja počeo da vidi svet u drugom svetlu. Nije li to sveprožimajuća energija dala novu svetlost živom i *neživom* svetu, novu vrednost pojavama?

Pokušao je da shvati odakle dolazi ta energija, kako se ona može koristiti i gde joj je izvorište.

Sve što je iz tog pokušaja proizašlo bilo je vrtloženje odgovora koje nije mogao da artikuliše, osećanja koja su se tako smenjivala da nije mogao da ih prepozna i imenuje. Požurio je kući. Možda će utočište naći u svom umu. Srediće misli, sagledati stvar. Stigavši, Andrej leže. Prekidač koji je napajao misli okrenu se i on se opet nađe u nekakvom filmu koji je, činilo mu se, već više puta gledao. Ipak, nije shvatao šta su protagonisti hteli. Njihov govor nije se uklapao sa misaonim tokovima poslednjih dana.

Mnogo i brzo menjao se Andrejev svet. Nije se moglo natrag.

"Oslobađaš se prošlosti. Promena je cena velikog dobitka. Vraćanjem na staro izgubio bi mogućnost da Spoznaš Sebe..." , Andrej se setio Mudračevih reči i osetio još veću odlučnost u istrajavanju na započetom putu. Nije mu još bilo sasvim jasno koji je krajnji cilj, šta predstavlja Apsolutni Izvor Beskonačnog, ali jedno je znao sigurno - da ne želi da se vrati u pakao nerazumevanja.

Otkriće Tajne je za njega postalo važnije od samog života.

21.

Klopke velike magle

Bezbroj pitanja.

Jedan Odgovor.

Vizija:

Knjiga za koju je Andrej znao da predstavlja izvor traženih odgovora zasvetlela je na vrhu planine. Odlučnije nego ikada ranije, počeo je da se penje uz strminu. U kasnu noć je cilj, osvetljen sjajem zvezdanog neba, blistao na samo korak od njega.

Poslednjim naporom pružio je ruku u pravcu knjige, ali u istom trenu ona nestade. Ruku mladića prihvati Mudrac.

"Borio si se do poslednjeg daha, do poslednjeg milimetra, a onda je uverenje da si dostigao cilj i pre nego što je on zaista bio tvoj, dovelo do toga da si upao u zamke velike magle. Na putu sazrevanja postoji zamka, nalik blatnjavoj jami s otrovnim šiljcima. To je iluzija da si stigao. Energetski Vitez mora znati da je ukus pobeđe klopka, jer zaista stići jeste mnogo drugačije od zamisljanja da se je stiglo. On mora još odlučnije da uznastoji na putu ostvarenja. Pošto se primakne Cilju, Energetski Vitez treba da realno sagleda svoj napredak. Ne sme dozvoliti da njime ovlada ponos, da male pobeđe zatome čežnju za onim krajnjim. Gubitak ozona, pad unazad, za Energetskog Viteza predstavlja razlog više da nastavi s novom i jačom rešenju. U najtežim trenucima njegovo biće je okrenuto prema gore. Zna da prihvati ruku i da je pruži. Zna da je uspeh nagrada rešenima, onima koji su svesni Svemoći Beskrajnog."

"Hm. Znači, nije još vreme da otkrijem Tajnu."

"Sazrevanjem Ti postaješ faktor koji određuje tempo hoda. Tražeći izgovore, zastajkuješ i odugovlačiš, činiš uzaludnim dotadašnje napore, gubiš veru da se može stići do cilja. Biti pet dana na dijeti da bi se šestog dana sit najeo, nije najbolji način da dovedeš u red svoju liniju. Ne dozvoli da trenutak slabosti upropasti uloženo. Samo krajnje odredište pretvara male korake u velike. Načiniti 100 koraka, a ne napraviti još onaj jedan, često znači izgubiti sve..."

"Molim te, reci mi konačno gde je knjiga? Malopre mi je bila gotovo pod prstima!"

"Gde bi drugo knjiga bila nego u tebi, Andrej! Moraš je osetiti, doživeti, da bi mogao da čitaš njene poruke!"

"Kako da je doživim, kako da je iščitam?"

"Zamoli Stvaraoca da ti osvesti Znanje koje ti je potrebno. Budi sada i ovde. Zašto žrtvovati večnost trenutka u iščekivanju onoga što priželjkujemo? Sva je mudrost Kosmosa pritajena u sadašnjosti. Prestani da očekuješ, budi! Osloboditi se budućnosti, važno je koliko i osloboditi se prošlosti."

"U čemu je razlika između očekivanoga i Cilja?" Andreju su se ova dva pojma činila neverovatno bliska.

"Cilj pokazuje pravac. Očekivanja stvaraju vezanost, ropstvo. Kada se očekivanja ispune, ti si na kratko srećan, ukoliko, pak, ne, tobom zavlada razočarenje. Često te ono što ti se čini da je najbolje, udaljava od ključnih događaja. Gledajući u samo jednom pravcu, sve čari panorame s vidikovca ostaju ti nepoznate. Prolaziš pored suštinskih putokaza kao slepac."

Ako ne možeš odoleti očekivanjima, bilo šta da je u pitanju, shvati da je i neostvarenje tog nečeg opet pozitivan signal koji pokazuje da ima još mnogo toga da se uči."

Andreja je ophrvala tuga. Mislio je da je stigao do cilja, ali ništa. Tek što je pomislio da se popeo već je bio na dnu.

"Kao nepremostiva razdaljina izgleda taj mali razmak pred ciljem koji obavija magla koja zamućuje vid i demoralíše. Čini ti se da si daleko kao nikada do tad, a u stvari nikad nisi bio bliži. Učini još korak i eto te. Skoncentriši se na cilj, veruj da ga možeš doseći. Jasna vizija, duboka vera i molitva, to su alati Energetskog Viteza. On se moli Bogu da eliminiše prepreke na putu sazrevanja. Što se više zemlja trese, to se ti više centriraj. I najmanji povetarac može te poljuljati kad si izvan svog središta. Spoznaj Sebe da bi mogao verovati u Sebe. Kad budeš zaista stigao nećeš imati više potrebu da veruješ, jer ćeš onda Znati Ko Zaista Jesi, Spoznaćeš da Si To više nego oduvek i Bio i da si više nego oduvek stigao."

"Zar se ti ne bojiš, prijatelju?", u ključnom trenutku za sazrevanje mladića, Andrejev um poremetio je spoznajnu tišinu novim pitanjem.

"Čega da se bojim? Strah je iluzija, trik uma. Strahujući, privlačiš baš to čega se bojiš, bežeći od strahova, poklanjaš im moć. Osvesti njihove uzroke, zamoli Stvoritelja da ti reprogramira vibracije bojazni i vibracije podsvesti. Prestrašeno biće se plaši svega, čak i samog sebe. Strah blokira životnu energiju, o autentičnosti, u najboljem smislu te reči, da i ne govorimo. Samo oslobađanjem od strahova, povećaćeš svoje mogućnosti delanja. Bežanjem od uzroka straha, prizivaš upravo to čega se bojiš. Živeti se mora hrabro i samouvereno. Usmrti sve laži da bi se rodio u Istini."

22.

Jednostavno jedno

San? Začarani um.

Um? Varljiva zagonetka.

Spas? Osveščivanje.

Konačna stanica? Stvarnost.

"Šta je um?"

Što je više pokušavao da dokuči oblik i ulogu uma, Andrej se više gubio u njegovim lavirintima. Mnogo je čuo i pročitao o tom nevidljivom *zlikovcu*, ali nijednom nije dobio pravo objašnjenje. Kao da je u pitanju neki specijalni kolač o kom mnogi pričaju ali niko ne zna recept za spravljanje.

"Um je ekran na kom se prikazuje igra iluzije!", reče uviđajno Mudrac, Andrejev verni prijatelj u nevolji.

"Ah, da! Ekran bez oboda." Srce mu je ubrzano kucalo, osećao je da je blizu rešenja. Bio je ponosan što je donekle sam shvatio tajnovitost uma. "To je kao neki bezivični ekran na kom gledam *stvarnost*, zar ne?"

"Toliko je savršen da ne samo da ti se pričinjava da gledaš *stvarnost*, već da i zaista čuješ stvarne zvuke i dodiruješ stvarne predmete. Ali ono što prepoznaju čula nije sinonim za Stvarnost. Ti zamišljaš da imaš telo, da imaš oči koje gledaju, da si udaljen metar-dva od drveta iza tebe, ali..."

Andrej nije izgledao preterano zbunjen. Već dugo je osećao da se radi o nekim posebnim ekranima, nekom specijalnom softwaru. Bio je zadovoljan što je od Mudraca dobio potvrdu o tome. Pitanje je da li bi u sve to poverovao bez Njega. Bilo je nečega što ga je doduše zbunjivalo: *Ko je onaj koji zamišlja? Koja je svrha te pozorišne predstave?* To su bila pitanja na koja za sada nije imao odgovore.

"Okolo tebe i u tebi ima bezbroj svetova. Univerzum koji svakodnevno opažaš je samo jedan od bezbrojnih koji krase Beskonačnu Kreaciju. Njih ne možeš uočiti zato što im je struktura različita od one koja je za tebe vidljiva."

"To liči na TV koji ima mogućnost prijema samo jedne frekvencije."

"Bravo!", uzviknu Mudrac razdragano.

"Pa to je video-igrice!"

"Video-igra duboke svrhe."

"A koje?", duboku udahnu Andrej, željan brzih rešenja.

"Odgovori su na vidiku, imaj strpljenja."

Posmatrajući tačku na zidu, Sveti Starac je raširio ruke i njima oblikovao piramidu. Zlatni trag koji je isekao vazduh mogao je delovati kao iluzija, ali ono što je usledilo imalo je stvarniji izgled. Trougao, crvene osnove i zlatnog vrha, isijavao je na do malopre belom zidu.

"Zlatni vrh simbolizuje Apsolutni Izvor Beskonačnosti, *tačku* od koje si *pošao*. Put *povratka* prema Njemu, vodi vertikalno prema vrhu. Robovi iluzorne dualnosti uzaludno troše energiju na kružnu horizontalnu šetnju, idući između prošlosti i budućnosti, ljubavi i mržnje, svetlosti i tame. Slična je razlika između duhovno zrelijeg i manje zrelog bića. Ovaj drugi u svetu pojavnog uočava suprotnosti. Prvi vidi i ono skriveno, Jednost ispod prividnih suprotnosti. Besmiselno je tražiti blago oko brda kada ono čeka na vrhu. Čoveku se vrti u glavi jer misli da ništa nije postigao. Nije moguće stići do odredišta ako se gorivo troši na kružno kretanje."

"To mi liči na hodanje ispred lifta i propuštanje prilike da se uđe."

"Tri su lifta koji vode ka Cilju."

"Tri lifta? Koja *tri lifta*?"

"Uskoro će ti Tri Mudraca otkriti Tajnu koja, kao što već znaš, vodi u onu najveću i najdublju."

"Tebi je sve to jednostavno!"

"Kako bi moglo biti drugačije kad je sve Jedno? Nije potrebno činiti stvari jednostavnim, one takve već jesu. Mnogo je bitnije, mada teže, ne komplikovati ih. Ima ljudi, bolesnih od hroničnog komplikovanja, koji su smrtno zabrinuti kada sve ide glatko. Najprirodnije je biti ono što već Jesmo, ali, ako se ne zna za Istinski Cilj i za put koji do njega vodi, to nije nimalo lako."

"A meni? Kada će se i meni život pojednostaviti?"

"Mnogo si napredovao, spoznao površinu. Vreme je da uroniš u dubinu. Potrebno je otvoriti prva vrata da bi se jednom kročilo kroz poslednja, čuti vibracije prve oktave da bi se jednom mogle komponovati božanske simfonije iz Beskonačnosti. Izlaz iz začaranog sna je u sazrevanju Svesti, prepoznavanju Sebe. Nema istinskog sazrevanja u vodoravnom razvoju uma. Ako nema svesnosti, zagađuje se vazduh u hermetički zatvorenom prostoru, umesto građenja stepenica koje vode ka Bogu."

"Ponekad mi se čini da ti lično poznaješ Boga, znaš?"

"Spoznavajući Sebe, spoznaješ Njega."

"Apsolutni Izvor Beskonačnosti, Bog, sve je to Jedno. To je Cilj o kom sam toliko slušao, danima razmišljao. Bio sam u pravu, naravno."

"Mnogo znaš, vreme je da i spoznaš. Vrata iza kojih se kriju najveće Tajne oduvek su otvorena a ti zamišljaš da nema prolaza. Vreme je da pređeš *na drugu stranu*."

Tajna je bila na vidiku, a približavanje skrivalo još mnogo iznenađenja.

23.

Otkrivanje tajne

Nema bolje droge od Istine.

Nekog ubije,

a nekog učini večnim.

Sada se već videlo da su duboke spoznaje oplemenile Andrejevo biće. Zatvorenost je ustupila mesto otvorenosti, nervoza smirenju, nerazumevanje razumevanju. Oluja koju su izazvale unutrašnje promene, ubrzano zrenje i alhemijska promena starog u novo smirila se u milini kosmičkog spokoja. Svesnim probijanjem kroz Prstenove, Božanska iskra se u Vitezu razgorela. Postojali su veliki izgledi da se ta vatra razvije u postojani i neugasivi Plamen Mudraštva. Andrej je osećao da je otkrivanje Tajne na vidiku.

I zaista, ne prođe ni minut a pred širom otvorenim očima posmatrača pojaviše se Tri Prvobitna Mudraca iz one vizije o stvaranju sveta.

"Bravo, Viteže! Tvoja potraga će biti nagrađena!"

"Ah!", obradova se Andrej, ponosan na, kako je izgledalo, zvanično dodeljenu titulu. "Gde ste sakrili Tajnu, to je ono što me zanima!", dodade.

"Nigde!"

"Molim?"

Teško bi bilo opisati umne vratolomije koje su našem junaku bile potrebne kako bi održao trenutno urušeni mir. "Gospode! Toliko traganja uzalud!", mislio je na ivici suza.

"Tražeći daleko ono što nosi u Sebi, čovek zaboravlja čari otkrivanja Onoga što u stvari nikada nije bilo sakriveno, zaboravlja ono što oduvek Zna. "

"Nemojte me držati u neizvesnosti! O čemu je reč?"

"Iako Bog nije ni u čemu, Sve je u Njemu."

"Ah, da!", Andrej je imao čudesan osećaj da ovo zna i sam. Bio je miran i uzbuđen u isto vreme.

"Da li je to Tajna koju tražim?"

"Otkrio si mnogo odgovora i otkrićeš ih još mnogo. Sanjao si, još uvek sanjaš. Mada se stvaranje sveta jednom dogodilo, i to odjednom, u stvari, ništa se nije stvorilo, ništa dogodilo, niti će ikada. Ali, pričaćemo jezikom iluzije da bi te približali spoznaji Stvarnosti."

Andreju je ovo ličilo na šalu. Propustio je priliku da shvati ono što nije ni slutio da je moguće shvatiti.

"Dugo nakon što smo završili stvaranje sveta, biće, poznato kao čovek, stiglo je do stepena razvoja na kojem se u njemu konstituisala Duša. Bio je to ključni trenutak, u kojem je čovek započeo put otkrivanja Tajne, Spoznaje Boga. Svrha čovekovog postojanja je sazrevanje Svesti, samospoznaja..."

"To je ono o čemu je moj prijatelj i pratilac govorio: *budi ono što jesi.*"

Ciljeva ima beskonačno, ali samo jedan je Cilj!, odzvanjala je poruka iz prošlosti.

"Iza ovoga krije se još dublja spoznaja!", poručiše, međutim, Mudraci.

"Onda odmah nastavimo! Dakle, hoćete da kažete da je Duša neka vrsta ogledala u kojoj čovek sazrevajući može sve jasnije sagledati Boga?"

"Lepo si to rekao."

"Ali kako mogu da spoznam Boga kad On nije ni u čemu?"

"Da bi nešto bilo u nečemu, mora imati oblik, a Bog je bezobličan. To je *tajna* Njegove Apsolutnosti. Kad bi On imao oblik, bio bi promenljiv, stoga prolazan. Ali nemoguće je tumačiti to umom. Da bi se, donekle, ovo *razumelo*, potrebno je *doživeti stanje* Jednosti sa Bogom. Zamoli Boga du Budeš Jedno sa Njim i počćeš da shvataš o čemu ti govorimo."

"Nije mi jasno ko ste Vi? Šta je Vaša uloga?"

Prvi Mudrac reče:

"Ja sam samoprepoznato Biće Bezuslovne Ljubavi. Emitujem Vibraciju Ljubavi koja harmonizuje Kosmos, leči rane Duše i tela. Učestvujem u profinjavanju vibracija svakoga pojedinačno u procesu kolektivnog sazrevanja i tako smanjujem *razdaljinu* između čoveka i Boga. Vibracija Ljubavi dovodi do osećanja blaženstva, ali je ipak samo informacija. Svako me nosi u Sebi, ali malobrojni su neprekidno svesni Sveprisutne Vibracije Ljubavi. Ljudi percipiraju ovu Vibraciju kao Božansku Ljubav ali znaj, nije najispravnije reći da Bog nekoga voli. On Jeste."

"Zato toliko volim da se zaljubim. A u pitanju je u stvari informacija... Ljubav kao informacija, Bog koji ne voli. Ove spoznaje kvare svu romantiku. Eh...", pomisli Andrej pomalo žaleći zbog razobličene opsene, prošle i buduće.

"Ja sam samoprepoznato Biće Beskonačnog Znanja. Ja Jesam sva prošla i buduća Znanja. Osvešćivanjem Mene, čovek se oslobađa neznanja. Znanje nije imanentno umu, već se umom može samo osvestiti i preraditi u prepoznatljiv oblik. Veliki i mali pronalasci predstavljaju osvešćivanje i materijalizaciju oduvek postojećeg Znanja:"

Tako se predstavio drugi Mudrac.

"Sad mi je jasno zašto su neki genijalci prevazišli standarde vlastite genijalnosti. Njihova duhovna zrelost omogućila im je perfektno osvešćivanje informacija koje sadrži Beskonačno Znanje, a njihova veština omogućila im je svodenja tih informacija u oblik upotrebljiv za ljudsko biće. Možda bih i ja jednog dana mogao..." Andreju se vratila nada da će i on dati čovečanstvu nešto novo i revolucionarno.

"Da i Ja kažem reč-dve o sebi!", reče treće savršeno Biće. Ja sam samoprepoznata Beskonačna Moć Stvaranja. Predstavljam beskonačnost mogućih procesa u svakom smislu."

"Naši zadaci su mnogobrojni. Mi uvek delujemo zajedno. Voleći, Saznavajući i Stvarajući čoveku sazreva Svest, Božanska iskra se razgoreva i tako se čovek približava Sebi. Zajedno mi činimo Okean Beskonačne Mudrosti, notnu skalu na kojoj Bog *komponuje* simfoniju Kreacije."

"Jeste li vi liftovi o kojima sam čuo da vode do Boga?"

"Da, mi smo liftovi iz kojih se ipak mora izaći da bi se zaista doživeo sam Gospod. Mi nismo Cilj. Ljubav, Znanje i Moć vode do Boga, ali nisu On. Mi smo najfiniji oblik iluzije koji je potrebno prevazići."

Andreja je zbolela duša.

Isti osećaj kao kad mu je Mudrac rekao da su anđeli i arhanđeli vibracija, informacija, energetski programi koji nemaju svesti o sebi, a ne bića superiorna čoveku, kako je Andrej dugo verovao.

"Romantika prija umu. Istina nije romantična ali vodi ka Apsolutnom Izvoru. Nemoj brinuti. Mi za Sebe Znamo da u Stvarnosti Jesmo Bog. Bog koji je obukao posebna odela, najprimerenija za posao koji treba obaviti."

I sam pokušaj da razume ono što je čuo, u Andrejevim ušima pouzrokovao je neizdrživo zviždanje. Odlučio je da spusti loptu, da pređe na konkretniju tematiku. "Da li ima drugih bića sa Dušom osim ljudi?"

"Druge civilizacije, kojih je Kosmos prepun, imaju za samoprepoznavanje drugačije instrumente, ali čovek je jedini koji ima Dušu i time jedini koji može kao individua spoznati Boga.

Ima civilizacija čiji su članovi potpuno sazreli, *stopostotno* osvestili Božansko u sebi. Neke od njih potpomažu sazrevanje čovečanstva."

Mudraci videše slike svemirskih brodova u mladićevom umu te brzo odstraniše sputavajuće informacije. "Njihova kolektivna zrelost je tolika da im nije potrebno fizičko kretanje kako bi došli do potrebnih informacija ili uticali na sazrevanje manje zrelih civilizacija. Samim emitovanjem vibracija oni postižu rezultate koji su nezamislivi većini ljudi. Takve vibracije ponekad čovek doživljava kao slike letećih tanjira i vanzemaljaca."

"Ako sam vas dobro shvatio, svrha kosmičke iluzije je samoprepoznavanje Gospoda."

"Jeste, a Cilj svakog čoveka je postići *stanje* Zrele Svesti, t.j. u potpunosti Spoznati Boga u Sebi. Ljudska rasa je mlada, predstavlja vrh evolucije, a početak zrelosti. Ima toliko mistifikacije *o sasvim logičnim* pojavama i zbog toga vlada toliko neznanje. Ali jednog dana će se potreban broj ljudi samoprepoznati, njihove će Svesti sazreti. Kada se ispuni svrha čoveka kakvog poznajemo danas, Zemlja će imati nove zadatke."

"Kada će se to dogoditi?"

"Već znaš da svako, u većoj ili manjoj meri, utiče na reprogramiranje Beskonačnog Postojanja. Osvešćivanjem te zakonitosti, ubrzava se sazrevanje čime se bližimo tom događaju. "

"Da li danas ima ljudi koji su prepoznali Boga u Sebi?"

"Sve se veći broj ljudi u sve većoj meri osvešćuje, ali da izbrojiš one čije su Svesti Sazrele, što znači da su završile proces osvešćivanja, a još su u fizičkom telu, dovoljni su ti prsti na rukama. Međutim, dolaze bolja vremena, novi milenijum donosi novu duhovnost,

ubrzano sazrevanje. Ima još mnogo toga da saznaš, najvažnije Tajnu na koju Tajna ukazuje..."

Ti si Onaj koji Stvara. Spoznajući Sebe, Spoznaješ Boga. Mudračeve reči su ponovo zatreperile u Andrejevom biću kao glasnici duboke spoznaje.

"Ja sam Onaj koji Stvara, Ja sam Bog!" uzvikne mladić, duše prepune radosti.

"Ti Jesi!", potvrdiše Tri Mudraca.

24.

Okean Beskonačne Mudrosti

Nećeš naći Boga na Nebesima,

niti senke njegove na Zemlji.

Ti si sve stvorio.

Gledanje na iluziju kao na instrument kojim čovek prepoznaje Gospoda u sebi te sagledavanje smisla čovekovog postojanja, dali su Andreju novu vizuru svega. Čak su i male, obično neprimećivane, sitnice dobile svoje značenje i svoje mesto u životu, kao da se Andreju vraćalo ono što su neznanje i nesvesnost oduzeli. Sada, kada je znao pravila igre, mogao je sa zanimanjem posmatrati ples privida: "Bog je u sefu nepromenljivosti, odakle bezbedno eksperimentiše iluzijom..."

Osećao je ogromnu zahvalnost zbog toga što je, eto, baš on imao tu sreću da prepoznaje Božanski proces koji se u njemu odvijao.

Doduše, bilo je i pitanja koja su ga mučila. Na primer, kako to da se u njemu odvija Božanski proces, a da je on istovremeno i sam po sebi Bog. Andrej još uvek nije bio shvatio razliku između Božanskog procesa i Boga, o čemu nije niti dublje niti ozbiljnije razmišljao. Srećom, imao je poverenja u to da će se vremenom osloboditi finih trikova uma, trikova tog velikog sabotera koji se prosto prepao, preplavljen ogromnom vodenom masom Okeana Mudrosti.

"Božji Sinovi radjaju se kao Talasi Okeana." Mudrac se ponovo prikazao nasuprot Andreju i nastavio sa svojim podukama.

"Sinovi i kćeri Stvarnosti su Božanske iskre, Individualne Svesti..."

"Zanimljivo!"

"U cilju samospoznaje Božanska Iskra teži prepoznavanju sve većeg dela Okeana. Sa ciljem individualizacije, sa ciljem da učini Beskonačno konačnim i konačno beskonačnim, Božanska Iskra *teži* da spozna sve veći deo Okeana. Da pojednostavim: čula, Duša i um su

alati istraživanja, neka vrsta radara samoprepoznavanja. Putem čula čovek prima Vibracije, Duša ih svodi na frekvenciju potrebnu da ih Božanska iskra prepozna i ponovo ih reflektuje prema Duši. *Prostor* u kom se odvija reflektovanje ovih vibracija, u vidu osećanja i misli, je *individualni* um. Pomoću ovog procesa Božanska Iskra se rasplamsava, Svest sazreva."

"Znači, Um nije takav negativac kako ja volim da kažem?"

"Osvešćen i pročišćen um veliki je saveznik. Ali, kao što i sam znaš, umovi ljudi prepuni su raznog smeća, što strahova i bojazni, što laži, štetnih informacija, nasilnosti, nadobudnosti, mraka. Otuda krive i okoštale predstave o životu."

"Dakle, što je veća površina Okeana koju Božanska iskra prepoznaje kao samu sebe, to je viši nivo dotične Svesti?"

"Upravo tako. Putem spiralnog razvoja u okviru Znanja, Ljubavi i Moći, individualna Svest izjednačuje se sa Beskonačnim Okeanom. Ali, zaista su retki samospoznati pojedinci. Malo je onih koji mogu s ontološkim opravdanjem reći u osami tišine: *Ja sam Bog.*"

"Da li sam ja zaista sve stvorio?", upita Andrej pomalo bezazleno i detinje.

Bog, Stvarni *deo* Tebe, Ono što Zaista Jesi, dete moje. Bog!"

25.

Kao piramida

Sazrevanje je Put kreacije:

samoostvarenje večnosti.

Rađaju se i umiru kao godišnja doba oni koji provode život nesvesni Božanske Iskre u sebi.

Ko sam? Gde sam? Kuda treba da idem? Kako? Šta moram uraditi? Pitanja su tragalaca za smislom. Tu počinje put bez povratka do kraja kojeg stiže tek po koji tragaoc. Jer uvek kada se dostigne jedan nivo, određite nije konačno. Ovaj put sazrevanja podseća na jednu piramidu čija baza/osnova je tek početak Čovek se penje i kamen za kamenom se otuđuje od trivijalnog, osamljuje se i obožuje, ali predstoji mu prizemljenje, jasna vizija, sazrevanje, kaljenje na teškoj vatri iskušenja i zabluda. I kako ovo zamišljeno geometrijsko telo biva potpunije, tako potpuniji, i veći, i sjajniji biva i Plamen unutar piramide. To je Plamen Mudrosti koji osvetljava eone.

Ali, oprez! Put ni tu nije završen. Kada se stigne na vrh piramide, čuje se Glas:

Mi smo jedno, prividno podeljeno, da bi opet bili JEDNO. Ako želiš da gledaš svet mojim očima, pokaži drugima put sazrevanja. Što više bude onih kojima ćeš pokazati kako da rasplamsaju njihovu Božansku Iskru, onih koji će izgraditi sopstvenu piramidu, manja će biti razdaljina između nas. Podeli sa onima koji mogu da vide i žele da čuju ono što si spoznao. Neka Plamen tvoje Mudrosti večno gori u svemu što jeste...

26.

Sazrevanje Svesti

Istina je hrana za sazrevanje Svesti.

Učili su me da gajim strahopoštovanje prema Bogu, a Ja sam On. Kako bi me Bog mogao kazniti kad On ne osuđuje?! Mora da sam negde u dubini svog bića zaista poverovao u Božju kaznu i to toliko da sam sam sebe kažnjavao. Prosto neverovatno u kakvoj sam zabludi živeo. A nisam jedini, sličnih slučajeva ima na milione. Božja kazna nije potrebna, čovečanstvo dovoljno kažnjava samo sebe.

Mudrac ugleda Andreja kako sedi na obali reke i posmatra njen tok, i odluči da mu se pridruži.

"Stani!", uzvikne Andrej u polušali, "Ponovo mi je potreban odmor. Imam dovoljno informacija za čitav život."

"Sigurno i za posle života!", nasmeje se Mudrac, "Nemoj da brineš, nisam došao da te obaspem novim *informacijama*. Voleo bih da ti поближе objasnim ono šta si već saznao."

"U redu!", prihvati Andrej i sa zanimanjem pogleda u velike, bistre oči svog prijatelja.

"Svrha ljudskog postojanja je sazrevanje Božanske Iskre, što u krajnjem ishodu predstavlja Zrelu Svest. Čovek čija je Svest sazrela, čija se Božanska Iskra razgorela u Plamen Mudrosti, kao samoprepoznati Stvaralac, zajedno sa drugim Zrelim Svestima, večno stvara."

"I posle fizičke smrti?"

"Da. Život je igra, ali nije šala. To je prilika da učiniš sebe večnim."

"Zar već nisam večan?"

"Bog, Stvarni *deo* Tebe i Svega, Jeste više nego Večan. Ali da bi ti postao večan, da bi se ostvario tvoj potencijal sa tvojim *ličnim pečatom*, potrebno je da Ti, imenom i prezimenom, *tvoja* Božanska Iskra, sazri, da u potpunosti prepoznaš Božansko u sebi. Mora da je jednog dana Bog sam sebi rekao: *Dosadilo mi je da sam stvaram, zašto ne bih uneo u proces Stvaranja još kreativnosti, zar nisam ja Apsolutni Izvor od koga sve potiče?* Dakle, kad je ljudsko biće došlo dotle da mu se konstituisala Duša, stvorili su se i uslovi za proces samoprepoznavanja i za princip slobodne volje."

"A reinkarnacija?"

"Šta se po tvom mišljenju reinkarnira?"

"Ne znam, mislim Duša. Um. Možda Božanska Iskra." Izgledalo je da Andrej, koji je toliko puta drugima pričao o reinkarnaciji, nije imao odgovor ni za sebe.

"Reinkarnacija Duše u drugo fizičko telo predstavljala bi zaposednutost, slučaj kada tuđe vibracije preovladaju vibracijama bića koje je zaposednuto. Inkarnacija Duha, kao Božanske Iskre, zaista se desi ali ona ne predstavlja nekog prošlog tebe. Za svako fizičko telo postoji nova Božanska Iskra koju iznedri nova Duša. Za svaki embrion postoji nova kap, nova individualna Svest, programirana specifičnim Genetskim Kodom, u Okeanu Beskonačne Mudrosti."

"A Bog? Da li se On reinkarnira?"

"Već si čuo nešto o tome. Sve je u Njemu ali On nije ni u čemu."

"Kako onda obrazložiti *sećanja iz prošlih života?*"

"To su sećanja iz fizičkih života onih ljudi čije su Svesti sazrele kao i sećanja iz Kolektivne Svesti. Prilikom programiranja individualne Svesti Genetskim Kodom, Zrele Svesti prenesu na individualnu Svest i neke informacije koje se tiču njihovih života, dok su još bile u svojim fizičkim telima. Informacije iz Kolektivne Svesti čovečanstva um prepoznaje kao sećanja iz pređašnjih života. Ponekad se radi i o izletu Individualne Svesti, u Biće Beskonačnog Znanja, gde su sačuvani podaci kosmičke istorije."

"Mudrac ima odgovor na sve...", pomisli Andrej, "A šta onda biva sa Dušom posle fizičke smrti?"

"Vibracije i energije bića pokojnika, čija Svest nije sazrela, *odlaze* u druge dimenzije gde se polako rastvaraju. Ljudi prepoznaju ove Vibracije kao likove ili događaje vezane za umrlog. U nekim slučajevima, individualna Svest koja nije potpuno sazrela, ali koja je za vreme *boravka* u fizičkom telu dostigla neophodan nivo zrelosti, odnosno individualizacije, ima mogućnost da dovrši proces sazrevanja posle smrti fizičkog tela u kojem je bila inkarnirana."

"A Pakao, Čistilište i Raj? Da li posle smrti Duša zaista pati?"

"Da bi se patilo, potreban je um, a kao što znaš, posle fizičke smrti, um pojedinca nestaje. Moglo bi se reći da se posle fizičke smrti Vibracije pojedinih bića grupišu tako da neke grupe predstavljaju Pakao, neke Čistilište a neke Raj. Ali za Dušu nema, od mnogih obećanog, Carstva Nebeskog, kao što nema ni Đavola, ni Pakla koji su tvorevine ljudskog uma."

Andrej je za trenutak odustao od života. Dugo je bio zanet idejom o reinkarnaciji i Raju.

"Nemoj da očajavaš, ima zanimljivijih rešenja od reinkarnacije. Tvoja Duša može zaista postati večna, dovoljno je da ti sazri Svest."

"Kažeš dovoljno? Ako sam dobro razumeo, retkim pojedincima sazri Svest. Izgleda da to nije baš jednostavan poduhvat."

"Ulazak u eru nove duhovnosti donosi teško zamislive mogućnosti. Mudraci i duhovnjaci prošlosti izgradili su most, sada se čovečanstvo nalazi u fazi ubrzanog sazrevanja."

"Kako će se to sazrevanje ubrzati, da mi je znati!"

"Na mnogo načina. Između ostalog, molbe upućene Bogu postaju sve efikasnije. Mnogi će vratiti veru u već malo *iskompromitovanu* snagu molitve. Neposredna *saradnja* sa Bogom u reprogramiranju, harmonizaciji i sazrevanju sastavnih delova Bića otvara izuzetne mogućnosti. Za mnoge će to direktno obraćanje postati nezamenjivi alat duhovnog sazrevanja i samoisceljivanja. Veći broj Vitezova, koji će predvoditi masovnije buđenje čovečanstva, postizaće rezultate, u početku mnogima veoma čudne, a potom će sve to postati svakodnevica. Reprogramiranje Vibracija Svesti, Postojanja, Uma, ćelija; sazrevanje Svesti, Duše i aure u buduće će postati svakodnevna praksa mnogih ljudi."

"Da, da!", Andreju su sijale oči. "To sam oduvek čekao." Bio je prezahvalan Mudracu što ga je uveo u krug Energetskih Vitezova. I to Vitezova opremljenih mačevima najnovije tehnologije sazrevanja. "Kako je dobra ova video-igrice! Put do Zrele Svesti je otvoren, na meni je samo da ga pređem.", reče još poželevši da sa drugima podeli mogućnosti nove ere.

"Da...", odgovori Mudrac. "Budi svestan Božanskog u svakom biću, iako ga ona uglavnom nisu svesna. Pomisli samo koliko ljudi ide na posao ne znajući šta im je primarni posao, naime, spoznati Boga, postati JEDNO sa Njim. Mnogi se ludački bore da bi postali neko, ne znajući da već Jesu Neko, Jedini Jedan. To što čini sve ljude jednakima je da je u svakome pritažen Gospod, da ga svako može osvestiti u sebi, da svakome može Svest sazreti i da smo svi mi JEDNO. U svemu se odvija Božanski Proces a čovek, za razliku od životinja i biljaka, može spoznati sopstvenu Stvarnu Prirodu. Sa začecem nastaju: embrion budućeg fizičkog tela i individualni Božanski Proces, apsolutno spušteno u individualno, s tim da su čoveku data tri alata u postizanju ostvarenja: Ljubav, Znanje i Moć Stvaranja. Iako je, u stvari, svako više nego oduvek Bog i samo sanja da je nešto sasvim drugo."

"Raduje se Bog sazreloj Svesti, svakom biću koje je obogatilo Svekoliko Postojanje Pečatom Lične Večnosti. Ona njemu predstavlja blistavi odraz u ogledalu, potvrda da je On zaista vrhunski Majstor; Onaj koji apsolutnost čini individualnom."

"Znači, ako sam dobro shvatio, pre začeca čovek je neindividualizovani Bog?"

"Da, bravo, genijalna definicija!"

"Čudesno! Samo mi nije jasno zašto se o tome javno ne govori?"

"Pre svega jer samo retki Znaju i malo ko želi da zna. Društvenim strukturama moći više odgovara to da Deca Božja ostanu dečica kojom se lako manipuliše, nego da *prerastu* u Oca Velikog. Šta bi pastiri nebeskog štapa bez stada poslušnih ovaca? Vladajućoj kasti ne odgovara čovek svestan svojih mogućnosti. Mnogo je lakše manipulirati svetom kojem je potrebna vera u koncepte, vođe i institucije. Mnoštvo nesvesnih *homo sapiensa* manje je opasno od nekolicine svesnih *homo capiensa*, bića koja su spoznala Istinu."

I tu Mudrac malo zastane da udahne vazduh za sledeći misaoni sprint.

"Lažna religioznost, intelektualizovana i politizovana, velika je prepreka za duhovno sazrevanje. Koncepti o Bogu, dogme, ideje o dobru i zlu fosilizuju um, udaljavajući čoveka od samoga Sebe. Istinska religija se bavi sazrevanjem unutrašnjeg bića, a ne, kao u slučaju

većine današnjih religija, spoljašnjim događajima što je ipak domen nekih drugih disciplina. I zašto tražiti Boga samo u crkvama i hramovima, kada je Sve u Bogu?"

"Sigurno je lepo živeti znajući ko zaista Jesi i kako *ponovo* to Biti, zar ne, prijatelju?", upita na kraju Andrej zamišljeno.

27.

Stvarnost

Sazrevanje Svesti je Put.

Individualna Večnost je Cilj.

"Ja sam Bog, Sve je u Meni, a Ja nisam ni u čemu. Kako to da je sve u meni kada ništa nikad nije bilo stvoreno? Mora da postoji još nešto dublje što moram saznati." To su bila mladićeva razmišljanja minut do velikog saznanja.

"Naravno!", pojavi se Mudrac. "Postoji Tajna iza Tajne."

"Da čujemo!", reče Andrej prilično nestrpljivo.

"Nema ničega van tebe, niti ičega u tebi, Ti Jesi Stvarnost."

"Ali ja sam bio shvatio da je sve u meni. Zbunjen sam." Andrej je dobio odgovor na pitanja koja su ga mucila, ali nije još uvek uspevaao jasno da poveže sva otkrivena i sve spoznaje poslednjih dana.

"Pričajući jezikom *pojačane iluzije*, stigli smo do nivoa *smanjene iluzije*, i to šta sam ti upravo rekao su samo puke reči."

"A Stvoritelj? Molitve koje mu upućujem zaista su efikasne."

"Naravno da su molbe upućene Stvaraocu efikasne. Ali znaj moj dragi Andrej, Stvaraoc nije Bog. Stvaraoc je jedan od tri primarna aspekta Boga. Bog je Jedina Stvarnost, nemoguće je definisati." Precizirao je Mudrac.

"Šta je ovo? Još jedna otkrivena tajna?"

"Istina, nista drugo nego Istina koja je postala Tajna zbog traženja daleko, onoga što je oduvek ovde."

"A koja su druga dva, kako si ih ono nazvao...? Primarna aspekta Boga?"

"Stvaraoc, Održavalac i Poništitelj jesu tri aspekta Božanskog Procesu, tj Okeana Beskonačne Mudrosti, a time takodje i Božanske Iskre u svakome."

"To znači i Tri Mudraca?!"

“ Pojednostavljeno je tako. Znanje, Ljubav i Moć; Otac, Sin i Sveti Duh.”

“Eto kako se na čudan način stvari uklapaju.”, pomisli Andrej.

“Ako bi bilo Kreacije, onda bi bilo i Stvaraoca. Ali nikada ništa nije bilo stvoreno. Znači, nema nikakvog Stvaraoca. Ono što zamišljaš da vidiš, da čuješ i da dotičeš je čista halucinacija. Događaji su iluzija, u stvari ništa se ne događa. Istina je da sve utiče na sve, ali u stvari ništa se ne događa.”, detaljnije objasni Mudrac.

“A Božanska Iskra? Duboko osećam da u sebi nosim Božansko.”

“Normalno da Ti kao Bog u Sebi nosiš Božansko, t.j. Tvoju Manifestaciju. Ali Božanska Iskra, Okean Mudrosti, dimenzija prostora i vremena, kao i sve ostale dimenzije, postoje samo kao iluzija. Sve to sačinjava Ništa, Ništa koje je zbir Svega.”

"Ali meni se čini da nas dvojica sada pričamo!"

"Koji ja? Koji ti? Dobro si rekao, čini ti se. To je doživljaj čulne percepcije. Za um se stvari dešavaju, ali za Stvarnost se ništa nikada nije desilo, niti će se bilo šta ikada desiti. I percepcija, i mišljenje su iluzija. U stvari, nema ko da misli, niti ko da percipira. Zbir svih dešavanja u vidljivom i nevidljivom kosmosu u svakom trenutku jednak je nuli. Slično kao kad dve osobe vuku konopac svaka prema sebi, a nijedna ne može da pretegne. Mada nema *nikakvog pomeranja*, one osećaju napor, bolje rečeno, sanjaju da osećaju napor, iako se ne pomeraju ni napred ni nazad. Ali i to je samo analogija kojom pokušavam da objasnim neobjašnjivo."

«Da li je ovo Ništa Stvarnost?», upita Andrej, ne shativši dobro ono što je upravo čuo.

«Ništa je promenljivo, ispoljeno, a Stvarnost je nepromenljiva, neispoljena. Ništa je *sadržano* u Stvarnosti, t.j. Bogu - Jedinoj Stvarnosti, ali Stvarnost nije i ni čemu. Ništa je sve ono što nije Stvarno, sve ono što nije Bog. Ponavljam: sve ovo Ništa postoji samo kao iluzija, kao san, ali u Stvari ga nema.»

"Ah! Razumem." Ali iznenađen nad činjenicom da je on nešto razumeo od ove priče, odmah pomisli *Ma, šta razumem?* Međutim, objašnjenja Mudraca su bila tako jednostavna da je često prihvatiti ih, bilo prosto neizbežno. On upita: "A jesi li ti neka Zrela Svest?"

"JA JESAM i kao Zrela Svest Večno Stvaram iluziju kako bi inkarnirane Svesti mogle Spoznati Stvarnost. Ali zapamti, mi Zrele Svesti potpomažemo pojedinca samo ako to on od nas traži, svesno ili nesvesno. Dovoljna je jedna misao ili jedna emocija upućena u pravom pravcu i evo nas tu da pružamo našu pomoć u sazrevanju i isceljenju. Od tvog začeca, sa mnoštvom drugih Zrelih Svesti, pratim tvoje sazrevanje. Hvala što si nas slušao i onda kad nas nisi čuo."

"Ti si meni zahvalan? Kad bi ti imao predstavu koliko mi značiš!"

"Nama, Zrelim Svestima, svako biće podjednako znači. Ali kada se neko uputi putem preko Sedam Prstenova, probudi u nama onaj zaboravljeni damar srca iz vremena kada smo i mi bili ljudi. To je prosto Ljubav. A sada, pozivam te da dođeš na mesto gde *boravim*."

"Zar ti nisi sveprisutan?"

"Kao Bog imam čast da je Sve u meni a da Ja nisam ni u čemu...", nasmeja se Mudrac, "Ali u cilju prenosa Znanja čoveku, kao vibracija Zrele Svesti, najoptimalnije se manifestujem u mom Mestu Moći. Svaka Zrela Svest najoptimalnije se manifestuje na jednom Mestu Moći. Posetiocima Mesta Moći, ali samo onima koji su duhovno dovoljno sazreli, Zrele Svesti prenose znanje koje pojedinac može da primi. Ali ne zato što Zrele Svesti žele uticati na čoveka, već je čovek taj koji je aktivirao u sebi procese sazrevanja koji prouzrokuju ovaj prenos Znanja. Što je dotični zreliji, to više znanja može primiti. U stvari, Zrele Svesti ne prenose Znanja, već emitovanjem vibracija aktiviraju znanje koje već postoji u čoveku. Svako u Sebi ima Tri Mudraca, što će reći Bekonačno Znanje, Beskonačnu Ljubav i Beskonačnu Moć. Vremenom se Znanje, aktivirano na Mestima Moći, postepeno osvešćuje u umu, a pojedinac koji ne zna za taj proces, često se čudi kako to da su mu poznate stvari za koje nikada nije čuo."

"Hm. Dobro i gde su ta Mesta Moći?"

"Na planeti Zemlji ima ih više od 100. Četiri se nalaze u Evropi: *Sveta Gora* u Grčkoj, *Aja Sofija* u Istanbulu, katedrala *Westminster Abbey* u Londonu i Vatikanski Muzeji. Tamo se manifestuju Zrele Svesti filozofa, vojskovođa, kompozitora, naučnika, umetnika, pesnika, sazrelih svetaca i drugih ljudi koji su postigli stanje Mudraštva. Posetom Mestima Moći aktiviraće se Znanje koje ti je potrebno za duhovno sazrevanje, ali ako imaš želju za posebnim znanjem, uputi molbu da ti Zrele Svesti osveste to neko određeno Znanje. Oni tamo mnogo toga znaju!", nasmeja se Mudrac šeretski.

"Šta je Mudraštvo?", upita Andrej, skoro šokiran.

"Mudraštvo je *nedelanje* bića čija je Svest Sazrela, putem čega se čoveku pokazuje ono što je do tad bilo nezamislivo. To je *veština* oblikovanja *Tajni* beskonačnosti.

Godine koje predstoje su izuzetno bitne za sazrevanje čovečanstva. Prepune su izazova, velikih otkrića. Ispred svih vas plamti doba nove duhovnosti, vreme u kom će sve veći broj Svesti sazreti. Prenesi našu poruku drugima, neka se čovečanstvo, usnulo u udobnim lažima, probudi i spozna sjaj svoje Kreacije, sjaj sveprisutne Istine.

Čoveče!

**Zašto Ti koji si Sve Stvorio,
zamišljaš da si plamičak okružen tamom?**

Dođite, Ovde ima mesta za sve!"